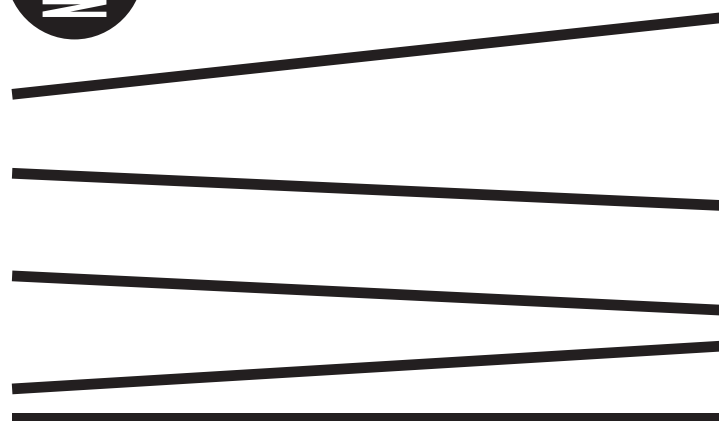

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

DK

Digitaliserede udgaver af materiale fra Det Kgl. Biblioteks samlinger må ikke sælges eller gøres til genstand for nogen form for kommerciel udnyttelse.

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

UK

Digitised versions of material from the Royal Danish Library's collections may not be sold or subject to any form for commercial use.

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk

H. - 233.

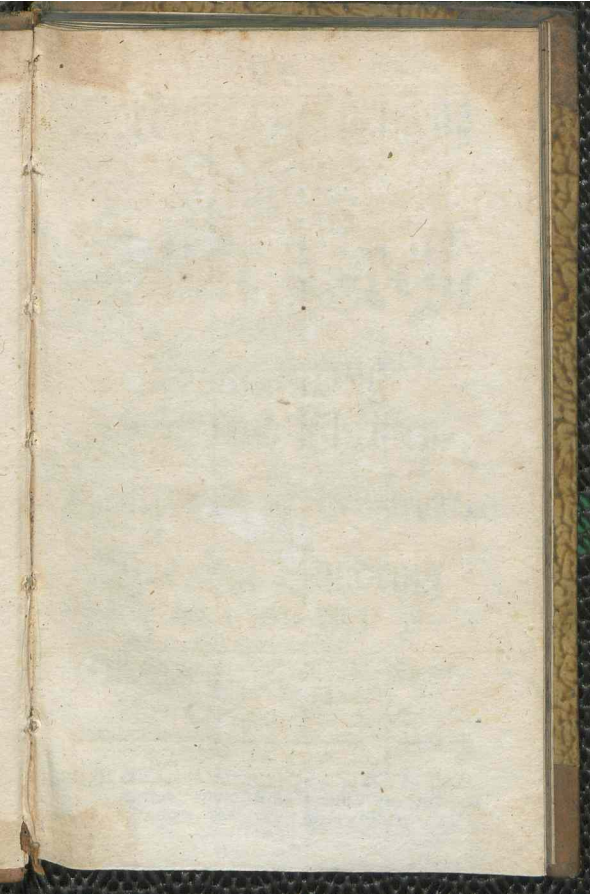
DET KONGELIGE BIBLIOTEK
DA 1.-2.S 48°

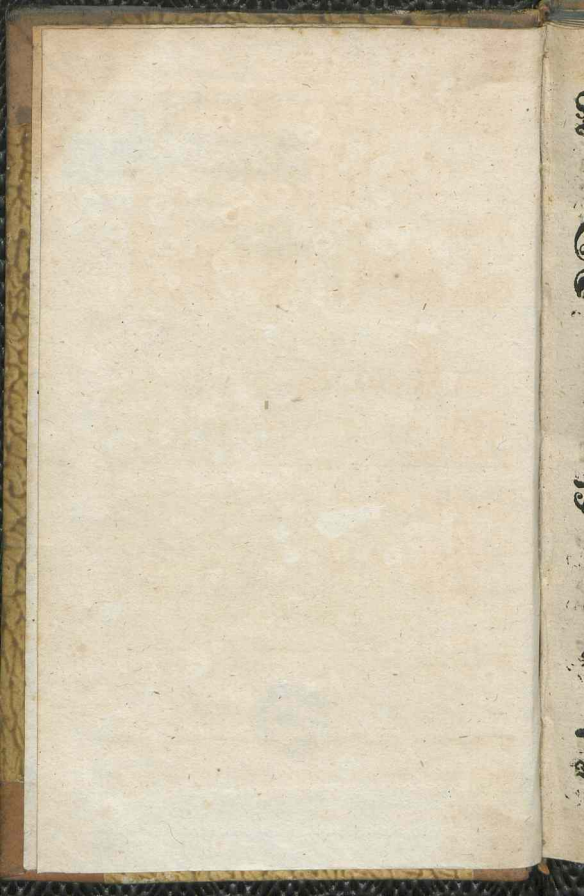

1 1 04 0 8 05075 3

+ REX

En
Boedfærdig Christens
Daglige
Tanke-Spejl,

Eller

Opmuntring

For en sand Christen,

Til

Daglig Boed og Boenitænde,

Samt

Naersom Vandring

her i dette Liv;

Sangviis forfattet

Af en u-værdig HERRENS Tiener,
der udbeder sig

Hver Christens Bevaagenhed.

KJØBENHAVN, 1748.

Frykt hos Directeuren over S. K. M. og Univ.

Bogtrykkerie Johan Jørgen Høpfner, som forste

Forlegger, og findes hos hannein tilkiøbs.

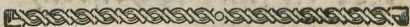
Disse Sange haver jeg giennem-
læst, og som jeg deri intet haver
funden, som er stridigt contra
analogiam fidei, saa remitteres de
til dem, som Censuren er aller-
naadigst betroet.

Broder Broersen.

Imprimatur.

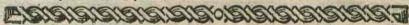
In fidem Protocolli Facultatis Theolog.

P. HOLMIUS.

Pfal. IX. 3. v.

Jeg vil være glad og fryn-
de mig i Dig, siunge
dit Navn Du Aller-
højest.

De

Deres Kongel. Majest.

Min Allernaadigste

Arve-Konge

og Herre

R D N G

Fridrich

den Femte

Konge til Danmark og Nor-
ge, de Wendes og Gothers, Hertug
til Sleswig, Holsteen, Stormarn
og Ditmersken, Greve til Sla-
denborg og Delmen-
horst, 2c. 2c.

Med
Deres Kongel. Majests.

Høy-Elskelige

Dronning

Sovise,

Dronning til Danmark og
Norge, de Wendes og Gothers,
Hertuginde til Slesvig, Holsteen,
Stormarn og Ditmarsken, Grev-
inde til Oldenburg og Del-
menhorst, 2c. 2c.

Fød-Fyrstinde til Storbritannien,
Frankrige, og Irland; Hertuginde
til Brunswig og Lyneborg 2c. 2c.

Ein

in GUD at kiende og
sig selv,
Er jo en Christens
Vere,

See! Det er alle Dyders Elv,
Som Skriften os kand lære.
Guds Kundskab ligned rettelig
Bed en velsignet Moder,
Som frugtbar er, og bliver riig
Paa mange Vgte-Poder.
Den er jo Christendommens Roed,
Hvoraf alt Godt fremspirer,
En Christen giver Kiempe-Mod
Og all hans Gierning ziirer.

Den er Guds Kirkes faste Muur
 Og Himlens Ere = Stige,
 Hvorpaa en Siæl ved Trængsels Tour
 Gaaer ind i Himmerige;

Den er vor Christendommens Ziir,
 Som fører med sig Glæde,
 Et Riges faste Ere = Spiir,
 Befæster Erens Sæde.

Den er Guds Huusets Prydelse
 Og Landets Ere = Smykke,
 En Kilde til Belsignelse,
 All Velstand og all Lykke.

Det derfor er en Christens Pligt,
 I sær maa Præstens være,
 Diden at have all sin Sigt
 Guds Kundskab ret at lære,

At han kand denne plantet see
 I alle Siæle = Haver,
 Som sig i Dyder frugtbar tee,
 Ved Nandens Naade = Gaver.

Guds Huus maa ziires, Siælene
 Med Himmel = Sind udsmykkes,
 Og alle Ting i Rigerne
 Maa fremmes vel og lykkes.

Jeg derfor efter Skyldighed
 At tiene GUD og mange
 Har samlet her en liden Sæd
 I disse ringe Sange,
 Dem jeg i Underdanighed
 Fordrister mig at legge
 For Kongen og Hans Dronning ned,
 Velsigne GUD Dem Begge!
 Som det velsignet Himmel-Par,
 Der vil i Raade bøye
 Et Raade-Spiir til hver, som har
 Guds sande Frygt for Døe,
 At De i Raade vil ansee
 Min Pligtes ringe Skygge,
 Saa under Deres Ly' og Løe
 Mit ringe Skrift maa bygge;
 For Himlens GUD jeg træder frem
 Med daglig Sukke-Tone,
 At Han bestandig vilde Dem
 Med Himmel-Raade krone,
 Omgive Dem med Raadens Skiold
 Og Vrens Himmel-Lue,
 Velsigne Dennem mangefold,
 At De Hans Godhed skue,

Allerunderdanigste *Dedication,*

Til Himlens Ære, Landets Fryd,
Og Undersaatters Gammen!
Saa bliver hver Mands Dnske = Lyd:
GUD selv tillegge. Amen!

Jeg forbliver i allerdybeste
Underdanighed

Deres Kongelige
Majestæters

Allerunderdanigste Arve = Undersaat
og usafadelige Forbedere til GUD.

Hans Christian Johansen
Begtrup,

Nors Præste-Gaard
den 17. Febr.
1748.

Uværdige Sogne = Præst
for Nors og Tved Meenig =
heder ved Thisted udi Aal =
borg Stift.

Bel =

Selvillige Læser.

Dom ikke ilde om det Spejl jeg foresætter
Dit Øye, tag til Tak med disse mafre Netter,
Betænk at der kand Godt dog ogsaa komme frem
Af Nazareth som af den Stad Jerusalem.

Betænk min bare Fait ey er at speculere
Paa Poesi, men meer vel at considerere,
Hvordan en Hyrde bør sit Kald at forestaae,
At han med Christi Hiord kand Saligheden faae.

Betænk, at Munterhed til Poesie behøves,
Men saadant daglig mig ved Alder nu berøves,
I Embed Sytten Aar, vil GUD, jeg fylder snar,
Og Fyrgetiue Aar og Fire levet har.

Maar du betænker det, saa kommer vi til rette,
Og uden Passion vil estertænke dette,

Som her kun bæres frem udi et Kar af Leer
Og, mueligen, for dig kun slet og ret det seer.
Har GUD et større Pund dig undt end mig, da ikke
Du bør det grave ned, men hellere at stifke

Det ud paa Rente; thi hvad nytter Pundet til?
Om du det graver ned og ey det bruge vil.

Min Pen jeg legger hen i denne faste Tanke:
At dette Spejl min GUD dog Siæle skal
indsanke,

Mit heele Studium skal være Dag og Nat:
At jeg og mine Faar kand Himmelen
faae fat.

Jeg lever i all Christen Kierlighed
Den velvillige Læseres
Tjenstfoldigste Diener
Hans Christian Johanfön Begtrup.

At deele Sandheds Ord bør Lærere at vide,
 En Catechetisk Melk til Dem som ej kand lide
 En haard Mad; derimod den haarde Mad for
 Dem,
 Som har forsøgte Sind, saa faaer Guds Ord
 sin Klem.

Læs, Kiære, dette Skrift, som Autor her fremsender,
 Du deraf GUD, Dig selv, saa og din Næste
 fiender,

Den sande Viisdom meest i disse Ting bestaaer,
 Og vores Bibel ud paa det særdeles gaaer.
 Det er det Tanke-Spejl en Christen har for Dye,
 Hvormed Han udi Liv og Død sig kand fornøye,
 Han daglig spejler sig i dette Livsens Spejl,
 At Han i Live ey skal gaae ad Livet fejl.

Deel os lidt meer endnu, Hr. Autor! af de Gaver,
 Som Han i Poesie og Skriftens Læsning haver:

Vor Kirke aldrig kand fuldtakke Luther, som
 Os Catechismum gav til vores Christendom.
 Vor Ungdom ligesaa Hr. BEGRUP Tak skal
 gjøre,

Naar Catechismum De i Poesie kand høre;
 Jeg Hannem ønske vil Guds Raade, Liv og Aand,
 Saa kand vor Kirke vel faae meere fra Hans
 Haand.

Saa ønskes og spaaes
 af

Hans Belærverdigheds

Kiøbenhavn
 den 17. Febr. 1748.

erbedige Ven og Tjener
 Wille Høyberg.

Spej-

Speile = Santer

I Anledning af Tanke = Spejlet,

Med hiertelig Lyf = Onskning

til AUTOR,

Belærværdige

Sr. Hans Christian

Begtrup,

Belærværdige Sogne = Præst til

Nors og Tveds Meenigheder,

Liensthyldigst forfattede

af

En Ven og Taboe.

PEDER RIBER.

Agerholm Præste = Gaard

den 20de Maji

Ao. 1744.

Et Speile = Glas forlyster tidt

Et Riød = glasseret Dye,

Som der i sig beskuer frit,

Sit Riød kun at fornøje;

Ment

Men bort med sligt! Man spejle kand
 Sig i sin egen Afse,
 Saa lærer Qvinde vel og Mand,
 Hvad man har af at brasske.
 Guds Ord det sande Spejl dog er,
 Naar man det vil betragte,
 Det viiser rigtig Een og Hver,
 Hvad han har meest at agte;
 Deri Guds Ansigt sig som teer
 Med Guddoms Glands og Ære,
 Ja Mennesket sig selv og seer;
 Og kand sin Mangel lære;
 See! Det er som et dobbelt Spejl,
 Naar man det vil beskue
 Der viiser først vor Synde = Fejl
 Og Herrens Brede Lue,
 Dernest fremstiller det Guds Lam,
 Med Himmel = Trøst og Glæde,
 For dem, som deres Synd og Skam
 Vil hiertelig begræde;
 Det er en et Dvæg = solvet Glar,
 Som Djet ikkun driller,
 Men som et Lys, ret Himmel = klar,
 Hvor i Guds Sandhed spiller.

Et Tanke-Spejl her reffes hid,
 At spejle vore Tanker,
 Det und' os GUD i all vor Tid,
 Mens vi paa Dejen vanke,
 Sid hver en Siæl sig spejle maae,
 See sine Siæle = Plette,
 At han paa Livets Dey maa gaæ
 Og sine Deye rette,
 Ey som hin Mand, der spejlede
 Sit Ansigt, men forglemte
 Saa snart sin slette Skikkelse,
 Og all sin Smitte giemte,
 Men, naar han Synden bliver vaer,
 Ket drage sligt til Minde,
 At, Helligdommens Spejle = Kar,
 Maa staae for Mand og Dvinde,
 Saa Christne Siæle skinne maae
 Ved Naadens Glands og Lue,
 At de engang for GUD maa staae
 Hans Ansigt at beskue.

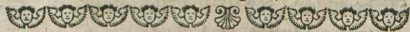

Hier

Hiertelig
Sinf-Danfning
Til
Min fiære Sogne-Præst
Belærværdige og Bellærde
Sr. Hans Christian
Bogtrup,
Siæle-Sørger for disse Meenigheder,
Da Han udgav
En boedfærdig Christens
Daglige Tanke-Spejl
Til Lyset,

Nors Degne-Boelig
den 21de Maji
Ao. 1744.

af en tiensfkyldigst Tiener
Lauritz Hundborg,
U-værdige Sogne-Degn
for Nors og Tved Meenig-
heder ved Thisted ndi Aal-
borg Stift.

At treffe Dansken saa, et Barn den kand begribe,
Forstaaelig og ret, er Konsten, den kand blive,
Min Præst har truffet ret her i det Danske
Sprog,
At det kand fattes af en Gammel og en Vog.
Her

Heri I Gamle kand see Eders Synde-Plætte;
 Saa spenler Eder nu, til Tanke tager dette,
 Som her i Spejlet staaer, da glemmer og det ey,
 Men vandrer redelig paa Herrens Budords Bep.

Saa ridt I vaagner op, da bor I Eder spejle
 I dette Tanke-Spejl, der seer I Eders Fejle,
 Naar I vil gaae til Seng at hvile, beder, at
 GUD Eder vogte vil hver Stund og denne Nat.

Formaner Eders Børn og Tyende at sette
 I Tanke dette Spejl saa, at de sig vil rette
 Derefter udi alt, og bede, at de maa
 Med den Tre-Eenig GUD i Naade altiid staa.

Den heele Meenighed, de Gamle og de Unge,
 Og hver, sem har Begreb at tone og at svinge
 Med mig kun ønsker det, at Spejlet prentes maa
 Og daglig hos enhver til Tanke prentet staa.

Til Lykke, kære Præst! GUD giv Dem megen
 Lykke,
 Hans Aand og Naade til, de Spejlet kunde trykke
 Udi Tilhørerne til daglig Tanke saa,
 At Spejle-Kraften dem til Hierte ret
 maa gaa.

Hr.

Hr. BEGTRUP hav da Tak for Deres Skribes
Maade,

Her siunges Hierte-Boed, her siunges Jesu Maade,
GUD lad dem leve her med os i mange Aar,
Dg siden are GUD med Sang i Engle-chor.

No. 1.

En Christens Gudelige Betænk-
ning over det første Bud udi
den første Part i Catechismo:

Du skal ikke have fremmede Guder
for mig.

Melodie: Mit Barn frygt den sande GUD.

I. V.

Hiere Siel! forlad dig paa
Himlens GUD, saa skal
det gaae

Dig i Liv og Døden vel,
Ja dit Legeme og Siel

Altid han forsørger her,
Naar du hannem ret har kier,
Thi han alles Fader er.

2.

Penge, Midler, Sølv og Guld,
Agt dem intet meer' end Muld,

A

De

De kand ikke hielpe dig
 Til at vinde Himmerig,
 Men de meere hindrer, at
 Du ey Himmerig faaer fat
 Og din Siæles ævig Skat.

3.

Fremmed' Guder elsk dog ey,
 Om du ret paa Livets Bey
 Bille gaae og trine frem,
 Kæns dit Hierte reent fra dem,
 Din Forstand luk altid op,
 Vaer dig, ey din Siæl og Krop
 Skal for Satan holde Trop.

4.

Fraadseren den riige Mand,
 Havde nok, imedens hand
 Var i Live; men fordi
 Lazarum han gif forbi,
 Og ey gav ham noget med,
 Blev ham selv til stor Fortræd,
 Og til sidst kom slet afstæd.

5.

Denne Riges Herlighed
 Blev lagt i hans Kiste ned,
 Selvede det blev hans Løn,
 Raabte der med hæftig Bøn:
 Abraham! Du over mig
 Lad det dog forbarme dig,
 Thi jeg piines jammerlig.

6. Læs

6.

Lazarus den Lon han nød,
 Var det søde Abrahams Skiod,
 Esterdi han troede GUD
 Samt hans Ord og høye Bud,
 Ja hans Kors taalmodig leed,
 Fik han og den Salighed
 GUDs Udvalde er bereed.

7.

Betlere er hver Mands Ven,
 Sticler intet fra os hen,
 Man dem giver hvad man vil,
 Tager det og takker til,
 Men en Fraadser godt ey gjør,
 Ved et Sviin han lignes bør,
 Ingen til ham komme tør.

8.

Riigdoms Brug er ikke god,
 Naar den gjør det stolte Mod,
 Tager Faar, gjør Løver af,
 Der med Munden figter bras,
 Men en Christen ziirer Dyd,
 GUD er sande Christnes Fryd,
 Over dem din Naade gyd.

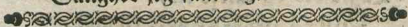
9.

Men sit Haab at bygge paa
 Riigdom, som dog skal forgaa,

Bolder, at Fordømmelsen
 Snapper mange Siæle hen
 Udi Satans Bold og Magt,
 Som i Bellyst saa har lagt
 Og sit Liv til Ende bragt.

10.

GUD forbyde! at jeg skal
 Findes iblant deres Tal,
 Der vil Riigdom elske saa,
 At de GUD en lider paa,
 Men GUD vær' min beste Ven!
 Bygger jeg paa Himmelen,
 Salighed jeg faaer igien.

No. II.

En Christens Gudelige Tanker
 over det andet Bud udi den
 første Part i Catechismo:

Du skal ikke tage Herrens din Guds
 Navn forsængeligen; Thi Her-
 ren vil ikke holde den uskyldig,
 som tager hans Navn forsænge-
 ligen.

Melodie: Jesu søde Zukommelse.

I.

Christen! Du ey bande maa,
 Betænk! Hvor ilde det vil gaa
 Dig,

Dig, om du svær, GUD elsker ey
Dig, om du gaaer paa denne Bey.

2.

Guds Navn tag ey forfængelig;
Dg hvem, som fejler imod dig,
Band ikke ved Guds dyre Navn;
Det ey vil vorde dig til Gavn.

3.

Forbandelsen vil ramme dig,
Om du din Næste pludselig
Forbander, tænkt Forbandelsen
Vil gaae fra ham til dig igien.

4.

Elt dig ey i den Bande: Dynd
Dg vogt dig for den Troldoms Synd;
Sign' ey, maen ey, men Herren søg,
Dg med hans Navn driv aldrig Spøg.

5.

Misbrug ey Jesu søde Navn,
Men ald din Tiid det ret omfavn,
I Modgang er det Siælens Trøst,
Den han saa dyre har forløst.

6.

Din Jesu Navn tilbeed og beed,
Du hannem ey skal gjøre keed
Alf din Opførsel, derfor stræb
Du Riidets Lyster i dig dræb.

U 3

7. Priis

7.

Priis GUD og tak ham mangelund
 For hver en Dag og Naade-Stund
 Han her i Livet under dig,
 Ja Priis og Tak ham inderlig.

8.

Saa tidt du imod dette Bud
 Forseer dig, du fortørner GUD,
 Synd derfor mod ham aldrig meer'
 Og tænk, din Fejl GUD stædse seer.

9.

En Christen derfor sukke bør:
 Bevar mig GUD jeg aldrig gjør
 Imod dit Bud og Villie,
 Dertil din Naade mig betee.

No. III.

En Christens Gudelige Tanke
 over det tredie Bud udi den
 første Part i Catechismo:

Rom ihu at du helliggiør Hvile-
 Dagen.

Melod: Siunge vi af Zierrens Grund.

I.

Tiere Siæl! Giv agt der paa,
 At Guds Sabbath du ikke maa
 Glem-

Glemme, men, som det dig bør,
 Stræbe, du den helliggjør,
 Frygte GUD, hand æres saa,
 Han for alting elstes maa,
 Om dig ævig vel skal gaa.

2.

GUDs Ord og den reene Sæd
 At foragte, en tilstød,
 Vogt dig at forssømme det,
 Agt det høyt, dig foresæt
 At du samme hører ret,
 Andre dertil lærer det,
 Sligt i daglig Minde set.

3.

GUDs Ord skal vejvise dig
 Til at vandre rettelig
 Paa den Vej, der løber hen
 Til GUDs Bolig, Himmelen,
 Til den Glæde, alle veed,
 De Udvalde er bereed,
 Som er ævig Salighed.

4.

En Christen derfor sukke saa:
 Lad mig efter dit Bud gaa,
 Søde GUD! og elste dig
 Saa, jeg nyder Himmerig,
 I mit Hierte gjør din Boe,
 Giv mig der i Fred og Roe,
 Og til dig en salig Troe.

U 4

5. Thi

5.

Thi dit Ord er Trost i Nød,
 Troe til dig fra ævig Død
 Frelser mig og alle dem,
 Som boedsfærdig kommer frem,
 Suk O Christen! til din GUD,
 Han fra Synd dig renser ud,
 At du doer hans dyre Brud.

No. IV.

En Christens Gudelige Betænk-
 ning over det fjerde Bud udi den
 første Part i Catechismo:

Hædre din Fader og din Moder, at
 det kand gaae dig vel, og du maa
 længe leve paa Jorden.

Mel: I Jesu Navn skal all vor Gierning ic.
 I.

Regentere
 Og Ordets Lærere,
 De udi sær
 Er højest Ære værd,
 Item og Forældrene,
 Dem skal vi lyde ad
 I Sindet froe og glad,
 Og ey fortorne dem,
 Men os at stille frem,

At

Alt opfyldte deres Bud,
 For dem at gaae ind og ud,
 Om vi ret vil frygte GUD.

2.

I alle Ting
 Med Lydighed omkring
 Os, søde GUD!
 Alt vi det Fierde Bud
 Boldsom kaster en omkring,
 Thi Christen Dyrighed
 Er sat af GUD, vi veed,
 Den vi adlyde bør
 Samt stræbe, at vi gjør
 Alt hvad den befaler, naar
 Vi kun skionner og forstaaer,
 Det imod GUDS Bud ey gaaer.

3.

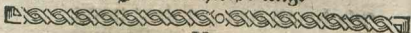
Velsignelsen
 Skal vist nok ramme den,
 Der ærer dem
 GUDS Bud her sætter frem,
 Og GUD kalder den sin Ven;
 Det altiid vel skal gaa
 Hver, som adlyder saa
 GUDS dyrebare Bud,
 Han skal gaae ind og ud
 Og faae Naade hiss' og her,
 GUD og Kongen har ham kær,
 Thi han en sand Christen er.

A 5

4. Lyds

4.

Lydagtighed
 Og Christen Kierlighed
 Skal følge mig,
 At leve Christelig
 Bære skal mit Dye-Meed,
 Jeg ærer først min GUD,
 Dernest min Konges Bud,
 Samt mine Fædre, der
 Mig anbefales her
 Jeg dem tienner redelig,
 I mit Kald er Christelig,
 Saa vil HERren hielpe mig.

V.

En Christens Gudelige Tanke
 over det femte Bud i den første
 Part udi Catechismo:

Du skal ikke ihjelslaae.

Melodie: Fryd dig du Christi Brud.

I.

Og Christen vogt dig vel,
 Og en din Næste quæl,
 See til du ham en dræber
 Med stemme Ord paa Læber,
 Ja gjør ham ingen onde
 I dine Leve-Stunde.

2. Ly

2.

Ev Mandflæt eller Mord
 Forargelige Ord

Lad ham af dig fornemme,
 Men du skal selv forglemme,
 All Avind, Had og andet
 Som dermed er beblandet.

3.

Ja viis dig Christelig,
 Ev Falsthed eller Sviig

Lad hannem hos dig finde,
 Men lad dig staae i Minde
 Det femte Bud at gjøre
 Og ham ey Ondt paaføre.

4.

En Christen sukke bør:

GUD hielp mig, at jeg gjør
 Hans Villie i dette
 Bud, og mig foresette,
 At skye hvad mig kand leede
 Til Ondskab, Had og Dreede.

5.

Gjør nogen dig U-ret,
 Da til GUD ikkun set
 Din Sag, lad ham kun hevne,
 Thi han den best kand jevne,
 Men hev' ey selv, det kunde
 Dig smerte alle Stunde.

6. Din

6.

Din Næste Godt betee
 For Ondt, og lad ham see,
 Du nu og alle Stunder
 Ham gierne alt Godt under,
 Og seer du, han dig hader,
 Beed! GUD hans Synd forlader

No. VI.

En Christens daglige Tanke
 over det siette Bud udi den
 første Part i Catechismo:

Du skal ikke bedrive Hoer.

Melodie: GUD Sader udi Zimmerig.

I.

Sætsfærdighed og Horerie
 I Gierning, Ord og Tanker,
 GUD alle fra den Synd befrie
 Og vær vor faste Anker.

2.

Paa Utugt GUD fortørnet er
 Og Siæle staaer i Fare,
 Ja man begaaer Forargelser,
 Og sligt skal man forsvare.

3. Det

3.

Den onde Lyst snart overgaaer,
 Men Sorg for Synden varer
 I mange Aar, tilmed man staaer
 Beklemt i mange Farer.

4.

GUD hielp mig derfor, at jeg maa
 Mit Kar i Tugt og Ere
 Bevare og ret skionne vaa,
 Hvad best min Siæl kand være.

5.

Min Siæl, mit Hierte, hvad mit er
 Jeg gandske overgiver
 Min **GUD** og **JESU** Fresser fier,
 Min Talsmand han forbliver.

6.

O! **JESU** lad mig tiene dig,
 Som Christne bør at giøre,
 I alting ret og Christelig
 Mit Liv og Levnet føre.

No. VII.

En Christens Gudelige Tanke
 over det Syvende Bud i den
 første Part udi Catechismo:

Du skal ikke stiele.

Melodie: Guds Godhed ville vi prise.

I.

S Christen! vil du tage,
 Din Næstes Guds ham fra?
 Ja vil du ham bedrage
 Med falske Vahre, da
 Du agter hvad du er:
 En Tyv og en Bedrager,
 Som hver Mand hart beklager,
 Og ingen haver fier.

2.

Ubillig Penge-Rente
 Om du dig samle vil?
 Med Ager Guds indhente?
 Du vover Tyve-Spil,
 Daglønneren, som en
 Vil slide vel og trolig,
 Hos Tyven har sin Bolig
 Og gaaer paa Tyvens Ben.

3. Med

3.

Med Sviig og List at komme
 Til Gods og Pendinge,
 Saaledes bruger somme,
 De sig kand Rige see,
 Sligt ikke Christne bør;
 Men vel at tage vare
 Sin Næstes Gods forsvare,
 Det Christne vil og gior.

4.

En Christen derfor tænke:
 Har jeg skalkagtelig
 Bestaalet Ven og Frenke
 Ja Næsten? Vil jeg mig
 Omvende ret til GUD
 Og bede ham om Naade
 Han ved sin Aand mig raade
 Jeg holder dette Bud.

5.

GUD hielp mig saa at lyse
 For alle, jeg gior Ret,
 Lad Sathan mod mig snyse
 Og de, som ey vil det,
 Ja styrk mig, jeg ey meer'
 Paa Tyve-Ben skal vandre,
 Men kand opluse andre,
 De sig ey saa forseer.

No. VIII.

En Christens Gudelige Tanke
 over det Ottende Bud i den
 første Part udi Catechismo:

Du skal ikke sige falsk Vidnesbyrd
 imod din Næste.

Melodie: Nu vel an vær frist til Mode.

I.

Dette Bud vil her mig lære,
 Jeg mit Liv indretter saa,
 Hvem min Næste end monn' være,
 Jeg ham ey maa lyve paa,
 Jeg ey nogen Mand med Sviig
 Maa omgaaes listelig,
 Ey beføre, ey bagtale
 Og skalkagtig ham afmale.

2.

Ey min Jevn-Christen og Næste
 Maa berøgte saa og saa,
 Men jeg bør hans Sag til Beste
 Bende, det ham vel fandt gaa,
 Jeg vil ikke eller bør
 Tale Ondt om det han gjør,
 Men jeg sligt bør vel optage
 Og til Beste alting mage.

3.

Naar jeg hører nogen laste
 Hannem, bør jeg dem modstaae,
 Jeg af Midkierhed bør haste,
 Saadan een giendrives maa,
 Det er Synd at tie til,
 Naar ham een bagvaske vil,
 Men jeg bør ham at forfegte,
 Mod de grove Klaffer-Ænegte.

4.

Ufortient saa mange roses
 Og dem Ære legges til,
 Ufortient og mange skoses,
 For de ey vil tie still',
 Naar et Usen kommer frem,
 Og vil slet fortale dem,
 Der har tient dog ey at lastes
 Og med Løgne at antastes.

5.

Løgne bør du ey samtykke,
 Om end Folk dig vorder breed,
 Og du miste skal et Stykke,
 Thi at lyve, det er leed,
 Er du da en Christen? Lad
 Dig ey leede udaf Had
 Eller nogle Dgle-Unger,
 Der har skarpe Dræbe-Tunger.

B

6. Tænk

6.

Tænk du selv fand ogsaa dræbes
 Af en giftig Dgle-Mund,
 Dit gode Navn fand og slæbes
 Under Løgnens falske Fund,
 Hører du da, at jeg skal
 Lyves paa i Hobe-Tal,
 Tænk, at Løgne dig fand ramme,
 I hvor høyt du end fand bramme.

7.

Ingen Ære, ingen Lykke,
 Bør at være dig saa kjer,
 Alt du derfor vilde trykke
 Løgne om din Næste, der
 Dog uskyldig lide maa,
 Om endog du kunde faae
 Alt det timelige Beste
 Du med Dyrne vilde feste.

8.

Christen stræb! Du den Bey vandrer,
 Der gaaer lige til din GUD,
 Lev saa, du dit Sind forandrer
 Og opfyldte dette Bud,
 Har du løvet, lyv ey meer,
 GUD dit Bæsen veed og seer,
 Tænk for GUD du ey det følger,
 Thi paa Synden Straffen følger.

No. IX.

En Christens Gudelige Tanke
 over det niende og tiende Bud i
 den første Part udi Catechismo:

Du skal ikke begierre din Næstes
 Huus.

Du skal ikke begiere din Næstes Hu-
 strue, en Svend, en Pige, en Dre,
 en Afsen, en heller noget af alle de
 Ting som hannem tilhøre.

Mel: I Jesu Navn skal all vor Sierning ic.

I.

Jeg seer og veed,
 At ond Begierlighed
 Er Kilden til
 Det Onde, som vi vil,
 Thi all Synd er slem og leed;
 Men hielp os GUD dog, at
 Vi samme skyer brat
 Og strider hart imod
 Bor syndig Kjød og Blod,
 Synden, Døden, Helvede,
 Disse Siender vi see
 Keent og klart i Budene.

2.

Begier en meer'
 Af dette, som du seer
 I disse Bud,
 Der strider imod GUD,
 Det saa tidt af Næsten skeer
 Hans Huus og Hustrue,
 Hans Svenne, Afene,
 Hans Piger, Øren med,
 Og hvad ham kommer ved,
 Viis, du en har Lyst til det,
 Det at søge, er U ret,
 Derfra og dit Dye set.

3.

O! Christen! hor
 Og stræb da, at du gjør
 Guds høye Bud,
 Saa at du frygter GUD,
 Elsker Næsten, som du bør,
 Af Guds Lov Summen er:
 For alt du GUD i sær
 Har tier, men Næsten maae
 Da itkun af dig faae
 Lige Kierlighed med dig,
 Men din GUD du inderlig
 Elste skal ævindelig.

No. X.

En Christens Gudelige Tanke
 over Bedhenget ved de Ti
 Guds Bud udi Catechismo:

Jeg er Herren din GUD, stærk,
 nidkier, som hiemsøger Fædrenes
 Ondskab paa Børnene i tredie og
 fierde Leed iblant dem som hade
 mig, og gjør Miskundhed paa man-
 ge Tusinde, med dem som elske
 mig og holde mine Bud.

Melodie: Siunge vi af Hiertens Grund.

I.

Herre GUD stærk og nidkier!
 Du af Synd en Hader er,
 Fædres Ondskab lider ey,
 Børn, som gaaer paa samme Dey,
 Straffer du i mange Leed,
 Biser derved, du er vreed
 Paa all syndig Sikkerhed.

2.

Derimod du Miskundhed
 Under dem, du seer og veed,
 Der vil holde dine Bud
 Og ret elske dig, vor GUD!

Naade her og hisset saa,
 Himmerig de skulle faae,
 Naar de her fra Verden gaae.

3.

Paa at holde HErrens Bud
 Følger Frelse ind og ud,
 Her i Verden at gaae fort
 Og en hende agte stort,
 For enhver og alle dem,
 Som retsindig her gaaer frem
 Til det søde Himmel-Hiem.

4.

GUD forlad dig altid paa,
 Du tør ikke frygte saa,
 Viiser du, du ham har kier,
 Viiser han, han Elsker er
 Udaf dig og visselig
 Styrer alle Ting for dig,
 Saa du nyder Himmerig.

No. XI.

En Christens Gudelige Betænk-
 ning over den første Articul, der
 handler om Skabelsen, i den
 anden Part i Catechismo:

Beg

Jeg troer paa GUD Fader almægtige
Himmelens og Jordens Skaber.

Melodie: Mit Barn frygt den sande GUD.

I.

Jeg paa GUD min Fader troer,
Udi Himmelen han boer,
Mig og alting har han skabt,
Som ved Adams Synd blev tabt,
Siæl og Legem gav han mig
Sands og Lemmer underlig
Og paa Naade er han riig.

2.

Mad og Drikke, Klæder, Skoe,
Huus og Hiem og all vor Boe,
Mark, Fæ, visse Værelser,
Mand og Børn og hvad Godt er,
Sustrue, }
Han fra alt Ondt mig bevar,
I ham veed jeg mit Forsvar,
Saa jeg ingen Fare har.

3.

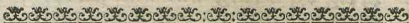
Hvorfor gjør han mig det? See!
Ly af min Fortieneste,
Men af idel Naade, der
Mig af Medynk skienket er,
Hvorimod, jeg all min Tid
Takker ham med største Gliid,
Bære skal min daglig Sid.

B 4

4. Skion

4.

Skion O! Christen da derpaa,
 Hav din GUD i Tanke saa,
 At du disse Naade-Pund
 Legger an hver Dag og Stund,
 GUD sin Ære derved faaer,
 Stræb, du for ham vaagen staaer,
 Du af Livet salig gaaer.

No. XII.

En Christens Gudelige Tanke
 over den anden Articul, der hand-
 ler om Igienløsningen, i den
 anden Part i Catechismo:

Jeg troer og paa Jesum Christum
 hans Eenbaarne Søn vor HÆrre,
 som er undfangen af den Hellig
 Aand; Fød af Jomfru Maria;
 Viint under Pontio Pilato, kors-
 fæst, død og begravet; nedsoer
 til Helvede, tredie Dag opstoed
 fra de Døde, opsoer til Himmels,
 sidder hos GUD Faders Almæg-
 tiges høyre Haand; Derfra han
 skal

skal igienkomme til at domme Le-
vende og Døde.

Mel: I Jesu Navn skal all vor Gierning ic.

I.

Si troer vist
Paa Guds Søn Jesum Christ,
Som Frelser er
For alle Mennecker,
Jesse Koed og Davids Kvist,
Undfangen bleven er
Af Guds Aand; vi og seer:
Maria har ham fød,
En Jomfru til sin Død,
Under Pontio udstod
Pine, Kors og Døden, lod
Sig begrave vaad af Blod.

2.

Til Helvede
Vi her i klart vand see,
Han nederfoer
Og viiste der en stor
Seyer over Dievlene;
Tredie Dag stod op
Fra Dødes mørke Trov,
Til Himmels og opfoer
Efter sit eget Ord;
Sidder hos GUD, alle Mand,
Død' og Levende skal hand
Dømme, det er vist og sand.

B 5

3. Derz

3.

Deraf vi fand
 Da skionne GUD og Mand
 Vor JESUS har
 Os viset Sole-klar,
 At han er af dobbelt Stand:
 I sin Fornedrelse
 Han lidde Spot og Spee,
 Ja Kors og Skamfuld DøD;
 Men see, vi Frugten nød:
 Synds Forladelse vi fik,
 Salighed til Punct og Prik,
 Satans Rige undergik.

4.

Bed Synden var
 Vi tabte; men han har
 Ved eget Blod
 Som han udrinde lod;
 Giort for alle aabenbar,
 Saa de fand klarlig see,
 Hvor høyt han elskede
 All Verden, i hans DøD
 Han Satans Lenker brød;
 Vi ey nok fand takke ham
 Det uskyldige GUDs Lam,
 Vi kom udaf Dødsens Nam.

5.

Vor Frelser
 I hans Ophøvelse

Har

Har viiset sig
 At være Sener:riig
 Over Satan, Helvede,
 Da han gif fra sin Død,
 Tog Liv igien, han bød
 Den leede Dievel gaae
 I Helveds fæle Braae
 Bunden der ævindelig
 For hans Siæle-Mord og Svig
 Og med Sine pine sig.

6.

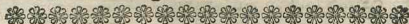
Hvi har da GUD
 Os alle reddet ud
 Fra ævig Død,
 Fra Synd og anden Nød?
 Uden, for vi skal hans Bud
 Fremme her uden Sviig
 Og gandske hiertelig
 Ham takke all vor Tiid
 Saa styrer han vor Tid:
 Vi hans egne lever hen,
 Tiener ham vor Siæle=Den,
 Salighed vi faaer igien.

7.

O! hielp os, vi
 Er af din Faarestie,
 Ja ærer dig
 Af Hiertet inderlig
 Og bær ret dit Liberie,

Med

Med Kierlighedens Baand
 Bind os, din Hellig Aand
 Os styrke, at vi gjør
 Salting, som vi bør,
 Dit Bud og Befalninger,
 Viser reent, vi dig har kier,
 Thi du vor Forløser er.

No. XIII.

En Christens Gudelige Tanke
 over den tredie Articul, der hand-
 ler om Helliggiørelsen, i den
 anden Part i Catechismo:

Jeg troer paa den Hellig Aand, een
 hellig almindelig Kirke eller Mee-
 nighed at være til, som er hellige
 Menneskers Samfund, Synder-
 nes Forladelse, Legems eller Kiøds
 Opstandelse og efter Døden det
 ævige Liv, Amen.

Melodie: Herren han er min Hyrde god.

I.

Jeg troer paa den Hellig Aand,
 Det vil jeg altid lære,
 Han vil og med sin Naade Haand
 Os drage til at ære

Vor

Vor Jesum, hvor til vi en fand
 Selv komme ved all vor Forstand,
 Men det er Aandens Gierning.

2.

Bed Guds Ord, Sacramenterne,
 Som ere Naadens Gaver,
 En Christen fand her klarlig see,
 Han os udrustet haver,
 Han helliggjør os i den Troe,
 Som skal paa Christi Saar beroe,
 Og os i Troen styrker.

3.

En hellig Kirke der er til,
 Jeg troer og en paatvivler,
 Sin Kirke GUD forsvare vil,
 Hans Fred og Naade hviler
 Over de sande Hellige,
 Ja Syndernes Forladelse
 Er til, jeg stadig troer.

4.

Hvert Menneske skal vist opstaae
 Og ævigt Liv skal blive
 For een og hver, som døer saa,
 Han GUD sin Støel fand give,
 De Bantroer skal vel og opstaae,
 Men aldrig Livets Crone faae,
 De skal fra GUD bortvises.

5.

Den Hellig Aand fremdeles vil
 Dem, som ret troer, give

All deres Synd og Sualhed til,
 At de Guds Børn skal blive,
 Thi Syndernes Forladelse
 Er for de ret Boedfærdige,
 Som skal opstaae til Ere.

6.

O Hellig Aand! da leed mig saa,
 Jeg her min Vandring stiler,
 Jeg Synds Forladelse maa faae
 Til daglig Boed og iiler,
 Derpaa vist følger Salighed,
 Thi Christus for os alle leed
 Paa Korset Død og Pine.

No. XIV.

En Christens Gudelige Tanke
 over Fortalen udi Herrens Bøn
 i den tredie Part i Catechismo:

Fader vor du som er i Himmelen.

Melodie: Siunge vi af Hiertens Grund.

I.

Fader vor i Himmelen,
 Du som er, du kierligen
 Os opmuntrer alle Sted
 Og indbyder os her ved

Den

Den Fortale, som er sat
Først i Bønnen, vi og at
Kiender dig for Sjælens Skat.

2.

Som vi see, at Børn de tør
Bede Fædre, at de gjør
Hvad de vil, om ifkun det
Kand for dennem synes ret,
Saa maa vi og til GUD gaae
Og vor Bøn vi skulle faae
I hvad Godt vi raaber paa.

3.

Det er sandt, vi sikker troer
Saa vis GUD i Himlen boer,
Fader vor han kalder sig,
Os som Børn han inderlig
Elsker, naar vi til ham gaaer
Med vor Bøn, vi vist nok faaer
Hvad til Gavn os er og staaer.

~~~~~
No. XV.

En Christens Gudelige Tanke
over den første Bøn i H. Er-
rens Bøn Fader vor:
Helligt worde dit Navn.

Melodie: Jesu søde Zukommelse.

1.

Di bede her i denne Bøn,
GUDS Navn, som herlig er og skion,
Maa

Naar helliges, hvilket da steer,
Naar vi som Christne os beteer.

2.

Naar Ordet læres puurt og reent
Og det er af vort Hierte meent
At lade det i Levnet see,
Da er vi Ordets Elskere.

3.

Naar GUDS Ord af os æres ret,
Da i vort Liv fremstinner det,
Da sees GUDS Navn at skinne klar,
Naar vi gjør GUDS Bud aabenbar.

4.

GUDS Navn er Egenstaberne,
Som GUD selv er tilegnede,
Hans Ord, hans Almagt, flere er,
Hvormed han Kirken styrer her.

5.

Endskjønt GUDS Navn ey kaldes paa,
Dog er det godt og hellig, saa
Ey noget lignes ved det fand,
Men overgaaer all vor Forstand.

6.

All Syfleri og vrang Lærdom
O! milde JESU skød dog om,
Thi der ved skiemmes dette Navn,
Og tag de Fromme i din Favn.

7. Hvor

7.

Hvordan end alt i Verden gaae,
 Guds Navn bør os i Minde staae,
 GUD lad os og beholde det
 Til Verdens Ende reent og ret.

No. XVI.

En Christens Gudelige Tanker
 over den anden Bøn i HErrens
 Bøn Fader vor:

Tilkomme dit Rige.

Melodie: Fader vor i Zimmermanig.

1.

Guds Rige kommer vel, skiont en
 Bi derom paa vor Lives Ben
 GUD beder, Riget tre slaas staaer;
 Magtens, Naadens og Erens, naar
 Bi her bede, bede vi at
 Naadens og Erens, maa faae fat.

2.

Naar kand os Riget komme til?
 Naar GUD sin Naad os give vil,
 Der gjør det ved sin Naade, vi
 Ved Troen Guds Ord henger i,
 Dort Liv og fører hellig her,
 Skal Erens Rige følge der.

C

3. I Him

3.

J Himlen der os er bereed
 Et ævigt Liv og Salighed,
 Vi hvile skal i Abrams Skiod;
 Om vi har nydt en salig Død,
 Naar vi Guds Børn her levet har,
 Skal vi der see Guds Ansigt klar.

4.

Guds Naades Rige varer da,
 Til GUD os kalder reent herfra
 Ved Døden, da vort Lys er slukt
 Og Naadens Dør er gandske lukket,
 Hvad Kant da Træet falder til,
 Der ogsaa det forblive vil.

5.

Men Erens Rige blive skal
 For dem, som blant Udvaldes Tal,
 Er færdte, ævig, ævig er
 Det, der er ingen Trængseler,
 Men idel Fryd og ævigt Liv,
 GUD os af Naade dette giv.

6.

Ja Magtens Rige bliver ved
 Fra ævig Tid til Evighed,
 Til alle Ting det strekker sig
 I Verden og i Himmerig,
 Der i GUD hersker ved sin Magt,
 Thi ham er alting underlagt.

7. Hver

7.

Hver som sin Salighed har kier,
 Sig skikker, han en Christen er,
 Og tænker, før han ligger stiv,
 At der er til et bedre Liv,
 Han sukker: Søde Jesu hør
 Min Bøn og Suk du fyldest gjør.

8.

I Naadens Rige lad mig saa
 Der leve, at jeg vis kand faae
 Det ævrig Erens Rige, der
 For de Udvalde bereed er,
 Til sidst at faae en salig Dod,
 Saa faaer jeg Sted i Abrams Skied.

No. XVII.

En Christens Gudelige Tanker
 over den tredie Bøn i Hærens
 Bøn Fader vor:

Skee din Villie her paa Jorden,
 som den er i Himmelen.

Melodie: Guds Godhed ville vi prise.

I.

Hønt vi en derom beder
 Saa lad din Villie
 O GUD her alle Steder,
 Som udi Himlen skee!

C 2

Men

Men naar skeer denne da?
 Den skeer, naar Ordet læres
 Og Guds Navn høylig æres
 Samt det ey viger fra.

2.

Den Hellig Aand os rører,
 Vi er boedfærdige,
 Bort Levnet ret og fører,
 Saa skeer Guds Villie,
 Han styrker selv vor Troe,
 Vil vi ham ret kun dyrke
 I Ordet, vil han styrke
 Os og selv hos os boe.

3.

Ach! Gjør din Boe og Bolig
 Hos hver en Christen Siæl,
 Lad ham dig frygte trolig,
 Saa gaaer det ham og vel,
 Und Jesu ham din Trost,
 Han stræber saa at rette,
 Hans Tanker og Idrette,
 Du der i har din Lyst.

No. XVIII.

En Christens Gudelige Tanker
 over den fjerde Bøn i H. Er-
 rens Bøn Fader vor:

Giv os i Dag vort daglige Brød.

Metodie: Mit Barn frygt den sande GUD.

1.

Giv i Dag vort daglig Brød
 Giv GUD til det sidste Stød
 Døden gjør os, og vi da
 Verden skulle skilles fra,
 Før vi døe, os send og ned
 Ordets Brød, thi det, vi veed,
 Styrker os mod Sikkerhed.

2.

Daglig Brød forstaaes ved:
 Alt det som vi fødes med:
 Klæder, Mad, og meere til,
 GUD os her forunde vil,
 Hvorfor vi skal takke GUD,
 Drive Synden fra os ud,
 Elske Ordet og GUDs Bud.

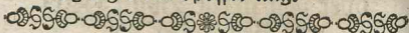
3.

O! Tree-Kenig GUD hav tak
 For alt Godt og ikke gaf
 Fra mig med din Naade, der
 Mig saa gierne undet er,

C 3

Gjør

Gjør mig ret taknemmelig,
 Lær mig ret at takke dig
 Og dig reent opoffre mig.

No. XIX.

En Christens Gudelige Tanker
 over den femte Bon i H^{er}s
 rens Bon Fader vor:

Forlad os vor Skyld, som vi for-
 lade vore Skyldener.

Melodie: Siunge vi af Hiertens Grund.

I.

G! Forlad os milde **GUD**
 Vor Synd, som vi sletter ud
 for vor Næste deres Feil,
 Det bør være os et Spejl,
 Der i see os dagligen,
 Om vi ret faaer **GUD** til Ven
 Og Forladelse igien.

2.

Som vi giver andre til,
GUD os og forlade vil,
 Skriver vi vor Næste ud
 Gandske reent, har ogsaa **GUD**
 Reent udfkrevet vores Brøst,
 Og vil være deres Trost,
 Der har Avind reent udfkrost.

3. *Mest*

3.

Men om vi forlader ey,
 GUD os ogsaa svarer ney,
 Om vi ey vil give til,
 GUD os ey forlade vil,
 O! Hvor mange beder der
 Om det? som dem contra er,
 I det at de Avind bær.

4.

Driv O! Christen all Had bort,
 Tænk, dit Liv er ond og kort,
 Had din Næste da ey meer,
 Tænk dit Hierte GUD dog seer,
 Med din Næste snart gjør klar
 Hvad imellem Eder var,
 Der i du GUDs Ynde har.

5.

Gjør som du vil hendes dig,
 At GUD kand forbarne sig
 Over dig, tilgive det,
 Du har brudt og gjør saa ret
 Mod din Næste, ham du bør
 Rundt forlade hvad han gjør,
 For du til GUD bede tør.

6.

Naar du saadan dig vil skaa,
 Skal det vist nok følge paa,
 All din Synd tilgivet er,
 Du GUDs Naade haver her,

Her en salig Død du faaer,
 Erens Rige du opnaaer,
 Naar du her fra Livet gaaer.

No. XX.

En Christens Gudelige Tanker
 over den siette Bon i H^Er-
 rens Bon Fader vor:

Leed os ikke udi Fristelse.

Melodie: Jeg veed et ævige Zimmerig.

I.

GUD leed os ey i Fristelse,
 Lad os for hart ey prove
 Den Grumhed, som vor listige
 Tyranner ville øve.

2.

Tyrannerne i sær er Tree,
 Der friste vil, bedrage
 Os hver Dag, som vi klarlig see,
 Vi GUD ey skal behage.

3.

De trende: Satan, Verden er,
 Vort Kiød er med, de bliver
 Saa svare mod os, at vi nær
 Os mod vor GUD forgriber.

4. Bed

4.

Bed Nishaab, Vantrøe, andre Ting,
Som Verden har at give,
Bed all den Synd os er omkring
Vi munstres her i Live.

5.

Ved all den Ting, som vi kand see,
Drik, Utugt, Hoer og Laster,
Ved Gierrighed og meere de
Os griber og antaster.

6.

Fri' os fra dem og hver Uven
O GUD! Du os forsvare
Mod Verden, Kjødet, Dævelen,
All anden Nød og Fare.

7.

Ja skulle vi vel fristes, da
Lad os vor Tillid fæste
Paa Dig, og Dig ey viige fra,
Men tænk paa os til Bæste.

No. XXI.

En Christens Gudelige Tanker
 over den syvende Bøn i H^{er}rens
 Bøn Fader vor:

Men frels os fra det Onde.

Melodie: Fader vor i Zimmerig.

I.

GUD fri os fra det Onde, der
 For os i Verden svever her,
 Fri os fra Syndens Onde med
 Dg Straffens, som staaer nest derved,
 Bevar vort Legem, Gods og Siel,
 Dg gior, det gaaer os ævig vel.

2.

Det Ord: Amen er lagt hertil,
 Fordi at, naar vi bede vil,
 Vi kand da sikker lide paa,
 Vor Bøn er hørt, og vi skal faae
 Hvad vi hos GUD har bedet om,
 Thi han er alles Fader from.

No. XXII.

En Christens Gudelige Tanke
 over den fjerde Part i Catechis-
 mo, der handler om
 Daabens Sacramente.

Mel: I Jesu Navn skal all vor Gierning ic.

I.

I Daaben vi
 Fra Syndens Smitte fri
 Er bleven, der
 Aftvettes vi og hver,
 Som blir døbt, vi føres i
 Ved Troens Naade=Haand
 Som i et Klæde=Baad
 Vor Jesum, der os gjør
 Til dem vi en var før,
 Ja gjør af os Syndere
 Keene Børn og Helgene
 Ved Vandbadet rensede.

2.

I Daaben har
 Vi Guds Befalning klar,
 Gaaer ikkun hen
 Og døber hver og een,
 Alle Folk heel aabenbar,
 Tre. Eenigheden her
 Befaler mig og hver

Med

Med Vand at døbe dem,
 Som dertil kommer frem,
 I Tree=Kenighedens Navn
 Faders, Søns og Aands, i Favn
 GUD der tager dem til Gavn.

3.

GUDS Ord og Vand
 Her knytter dette Baand,
 Der binder dig
 Og Jesum inderlig,
 Men din Troes faste Haand,
 Som du skal tage med
 Mod GUDS Barmhiertighed
 Og Synds Forladelse,
 Som GUD dig her betee,
 Han fra Diavel og fra Død
 Dig befrier, der er fød
 Nu paa ny i Kirkens Skjød.

4.

Naar nogen paa
 Dit Navn vil falde, saa
 Grindre dig
 Din Daab bodfærdelig,
 Stræb, at du en skal fragaae
 Dit Løfte, som er stort
 Og med vor HERRE giort,
 At sky det Onde der
 Imod GUD stridig er,

Tro

Tro paa den Tree=Kænic GUD,
 Følge lydig Herrens Bud
 Og fra Synd dig rens ud.

5.

Betænk dig nu,
 Randsag dig, kom ihu,
 Om du vel ey,
 Har vandret Syndsens Ben
 Og dig ifkun ret besku,
 Hvor naadig GUD er dig,
 Han ey har pludselig
 Dig rykket bort, og vend
 Dig om til GUD, og end
 Saa dit Levnet: Gier din Ben,
 GUD ey giver dig din Lon,
 Tro saa stadig paa Guds Son.

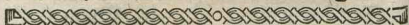
6.

Døe i den Troe,
 Saa faaer du ævig Roe
 Blant Englene
 Og blant de Salige,
 GUD vil her og hos dig boe
 Med Naade, ja han vil
 Dig ogsaa give til
 Hvad du mod ham har brudt,
 Saa du skal ey forskudt
 Gaae fra Jesu Ansigt, naar
 Alle for hans Domstoel staaer
 Og enhver sin Dom da faaer.

7. GUD

7.

GUD staae mig bi,
 Gjør mig fra Synden fri,
 Paa det jeg maa
 Med Glæde bære paa
 Jesu Dragt og Liberi;
 Min Siæl du da bereed
 Med Gudsfrugt, Hellighed
 For dig at komme frem,
 At jeg adlyder dem,
 Der formaner idelig:
 Du fra Synd omvende dig,
 Thi paa Naade GUD er ring.

No. XXIII.

En Christens Gudelige Tanker
 over den femte Part i Cate-
 chismo, som handler om
 Alterens Sacramente.

Mel: Mit Barn frygt den sande GUD.

I.

Paa vor Jesu Velbehag
 Giver os en dejlig Smag
 Jesu Legeme og Blod,
 Som af ham paa Korsset stoed,
 Vil vi komme værdige,
 Skal vi os boedfærdige
 I vort Levnet lade see.

2. Ved

2.

Bed velsignet Brød og Viin
 Mig vil give Frelser min
 Legem sit og sande Blod,
 Det han der paa Korset lod
 Til min Synds Forladelse,
 Til min Siæles Lædskelse
 Og hans Døds Sukommelse.

3.

Dette er da vores Trøst:
 Christus haver os forløst,
 Bed ham GUD os haver kier,
 Vi med GUD forligte er,
 Vi vor Jesu Blod og Kiød
 Ede under Viin og Brød,
 Og er frelst fra ævig Død.

4.

O! Lad os da viiselig
 Af er Hierte Aanderriig
 Bruge dette salige
 Maaltid, og os ret betee
 Med sand Andagt, før vi gaaer
 Til Guds Taffel, hvor vi faaer
 Guur for vores Siæle-Saar

5.

Jesu lad din Lidelse,
 Store Piine, Spot og Spee

Al-

Altid os til Hierte gaa,
 Saa, vi stedse tænker paa
 All din Naade, os i det
 Hør, dit Amen her til set,
 Vi dit Bord maa bruge ret.

6.

Men de, som u-værdig gaaer
 Til Guds Taffel, de vel faaer
 Jesu Legeme og Blod,
 Men ey deraf frugten god,
 Thi for de Uværdige
 Er bereed Fordømmelse,
 Selved=Pine, ævig Dee.

7.

De ey faaer Forladelse
 Her for Synden, uden de
 Sand Bod gjør, gaaer til Guds
 Bord
 fuld af Troe paa Herrens Ord,
 Bøyer sig for Lovens Tugt,
 Smager Jesu Pines frugt
 Som en ævig Lives Lugt.

No. XXIV.

En Christens daglige Spejl.

Melod: Ach levende GUD jeg bekiender ic.

I.

G! Søde GUD jeg bekiender for dig:
 Mit Levnet har været ugudelig,
 Jeg har intet Godt fortient hos GUD,
 Thi jeg har syndet imod hans Bud.

2.

Naar jeg min Idræt eftertænker ret,
 Da maa jeg sandelig bekiende det,
 Min Løn den er den ævige Død,
 Men Jesu frels mig af denne Nød.

3.

Det første Bud mig skal i Minde staa,
 Om jeg min GUD har forladt mig paa,
 Om jeg har ham tient, som et GUDs Barn
 Og ey forladt mig paa Verdens Skarn.

4.

Det Andet Budord jeg stiller mig for,
 Om jeg har traadet i Jesu Fodspor,
 Om jeg ey har bandt og om jeg vil
 Forlade Sværen og Banden til.

5.

Det Tredie Bud randsager jeg vel,
 Om jeg har opoffret GUD Liv og Siel,
 Om jeg har holdet hans Svile-Dag,
 Som det mig burde ham til Behag.

D

6. Det

6.

Det Fierde Budord nu minder mig om,
Om jeg mine Fædre har æret, som
Jeg burde, min Fader, item de
I Landene og i Kirkerne.

7.

Det femte Budord fortæller og mig,
Hvor ofte min Næste jeg skammelig
Har dræbt med Tanker saa og med
Ord,
Som dog en noget Ondt mig har giord.

8.

Det Siette Budord tilfuger mig saa,
Jeg i mine Tanker skal ikkun gaa,
Og tænke, hvor tidt jeg dette Bud
En agtet har og syndet mod GUD.

9.

Det Syvende Bud forholder enhver,
Han ingen Tyv maa være eller er,
Men skal sky all forfordelelse,
Han en skal agtes blant Tyvene.

10.

Det Ottende Bud bebrejder mig saa,
Min Næste jeg ofte har løyet paa,
Jeg efter min Grille og min Tant
Har taelt om ham det ikke var sandt.

11.

Det Niende Bud her kræver mig ind,
At jeg skal fritte mit Hierte og Sind

Og

Og dømme mig selv og min Attraa,
Hvor ond den har været saa og saa.

12.

Det Tiende Bud reent siger mig ud,
Jeg og har syndet imod dette Bud;
I alle Guds Bud jeg skyldig er,
Med Graad og Anger jeg tilstaar

13.

her.

Jeg falder da frem min Samvittighed,
Den skrifter det jeg en husker og veed,
Den har et Register bred og lang,
Hvorover jeg ængstes mangen Gang.

14.

Naar jeg mig vil spejle i dette Spejl,
Saa seer jeg klarlig mine mange Fejl,
Hvert Øyeblik jeg Klæder har paa,
I dette Spejl jeg mig spejle maa.

15.

Er jeg end nogen, saa skammer jeg mig,
Jeg kand mig erindre væmodelig
Den Synd, som Adam i Paradiis,
Begif os alle til stor Forliis.

16.

Jeg samler min Fejl, jeg samler min
Brøst

Og kommer til dig, som mig har forløst,
Med Boed og med en levende Troe,
Du med din Naade vil hos mig boe.

Min Tro bør at være saa stikket, den
 Omfavner min Siæle = Brudgom og
 Den,
 Hans Naade og Fortienestes Frugt
 Samt viiser sig ved Kierlighed smugt.
 18.

Skal min Poenitente være GUD Fætt,
 Bør jeg at viise en Christen jeg er
 I Hellig Levnet, Omgængelse
 Og gode Gierningers Øvelse.

19.

O Hærrer! min Synd forlad, mig
 forlad,
 Drib udaf mit Hierte all Hevn og Had,
 Giv mig til hvad jeg har brudt mod dig,
 Det beder jeg om ydmygelig.

20.

Giv mig denne Tro i Hierte og Siæl,
 Alt jeg udi Naade staaer hos dig vel,
 Jeg kand forny min Pagt i min Daab!
 Og styrk mig med det salige Haab:

21.

Jeg lever eller døer, er jeg dog din,
 O Jesu! Frelsere vær du og min.
 Min Siæl jeg antvorder hett i
 Haand
 GUD Fader, Søn og Hellig Aand.

No. XXV.

En Christens Suk naar han gaaer til Herrens Bord.

Melodie: JESU søde Zukommelse.

1.

J Gaaer da jeg til Skrifte var,
J Skrifte-Stolen Præsten har
 Tilsagt mig Synds Forladelse
 Paa min mundtlig Bekjendelse.

2.

Hvad **GUD** mig lover holder hand,
 Hvad jeg ham lover, at jeg fand
 Det holde reent og reedelig,
 Jeg altid vil beslitte mig.

3.

D! Jesu styrk mig, da jeg gaaer
 Til Herrens Bord, hvor jeg nu faaer
 Dit Kiød og Blod i Brød og Viin,
 Til fuld Forsikkring: jeg er din.

4.

Til fuld Forsikkring, at du vil
 Mig være naadig, om jeg til
 Dig ikkun ret vil vende mig,
 Du over mig forbarmer dig.

5.

Til fuld Forsikkring, Synden er
 Forladt mig og udslettet her

D 3

Saa

Saa, at jeg efter Lovens Tugt
Skal faae din Døds og Pines Frugt.

6.

Din Død skal mig i Minde staa,
Den Frugt, som der af følger paa,
Prent i mit Hierte Dag og Nat,
Jeg favner dig min Siæle-Stat.

7.

Jeg glemmer ey at skionne paa
Den megen Naade, du mig saa
I mange Naader har beviist
Og med din Nadvere mig spiist.

8.

Ach! Lad dit Ord mig være fier
Og hielp mig, at jeg Korset bær
Taalmodig, naar du revser mig,
Og giv til sidst mig Himmerig.

9.

O! JESU hør og mig bønher,
Jeg venter vist, min Bøn du gjør,
Naar du vil kalde JESU sød,
Bereed mig til en salig Død.

No. XXVI.

Om
Lydighed imod Dyrigheden.

Mel: I Jesu Navn skal all vor Gierning ic.

I.

Jeg aldrig vil
 Min Uven raade til
 At nægte det,
 Som billigt er og ret,
 Thi det er et Dove=Spil;
 Det er at styrte sig
 I Ufred og i Krig
 Mod Christen Dyrighed,
 Som vi dog alle veed,
 Der kand byde: At vi skal
 Gøre, hvad den os befal,
 Og kand sige: Ti' og tal.

2.

I Loven see
 Vi Kongens Villie,
 Forordninger
 Befaler een og hver
 Sig forholde lydige;
 Men om der nu det var,
 Som Kongen just ey har
 Befalet, bør vi dog
 At viise os saa klog

D 4

Ut

At adlyde, da vi fand
 En forsee os, i hvad Stand
 Vi end er til Land og Vand.

3.

Har vi end Ret,
 Vi dog bør stille det
 For Dyne, at
 Os kand dog gribe fat
 Øvrigheden meget læt,
 Thi den er sat af GUD,
 Om vi en deres Bud
 Opfylder med en Hast,
 I Bolt og Fængsel kast
 De os lægger ifkun bort
 Og vor Binge gjør de kort,
 Ja for Kongen os gjør sort.

4.

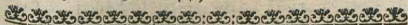
Ulydighed,
 Der paa vi alle veed,
 Vil følge Stok, (3: Straf.)
 Ja lidt en bliver nok,
 Thi Ulydighed er leed;
 Subordination
 Maa bringe til Raison,
 At fiire Magten, der
 Hos Øvrigheden er,
 Lad den svare hvad den gjør,
 Vi imod den ikke tør
 Os opsette eller bør.

5. Be

5.

Bevar os GUD,
 Vi ikke mod det Bud
 Forsetlig gaaer,
 Men streber, at vi staaer
 Som vor Jesu rette Brud,
 Og lad os tiene dig
 Og ret horsømmelig
 Os skikke mod enhver,
 Dit Ord fremsætter her,

Der er vores Overmand
 Udi verdslig, geistlig Stand,
 At hans Bud opfyldes fand.

No. XXVII.

Om den Mandelige og Time-
 lige Fred.

Mel: I Jesu Navn skal all vor Gierning etc.

I.

GUD giv os Fred
 Med vor Samvittighed,
 Med dig ogsaa,
 Vi dig nu falde paa
 Hvor vi er, paa hvert et Sted,
 Har vi kun dig til Ven,
 Vor Synd da smelter hen,

D 5

Gior

Gjør vi ikkun dit Bud,
 Vor Synd er slettet ud,
 Hvert et Fode-Fied vi gaaer,
 Jesus hos os er og staaer,
 Bed ham Alting vi formaaer.

2.

Ga giv os Fred
 I hver en Stad og Sted
 I Landene
 For Rigets Fiende,
 Og lad Freden vare ved!
 Vor Konge Guld bevar
 Hans Riger og forsvar
 Ved dine Engle, som
 Sig gierne lejrer om
 Dem, som dig vil give dit,
 Og vor Konge unde sit,
 Hvad de bør, stort eller lidt.

3.

Vor Konge=Ret
 Paa Thronen stændig sæt
 I Rigerne
 For Undersaatterne,
 Saa kand hver Mand naae sin Ret,
 Hvor stor Lyksalighed
 Dog Danmark er beteed?
 Vor Danne=Konges Stoel
 Beklades af den Soel,
 Der

Der fra Kongen selv opgaaer,
 Sønnen igien Riget faaer,
 Fri for Krig da hver Mand staaer.

4.

Ja gid vi maa
 Din Naade skionne paa
 Og takke dig
 Altiid ydmngelig
 For saa meget Godt vi faae,
 Straffer du med Krig,
 Styrk os, vi elsker dig,
 Og hielp du os dog, at
 Vi yde maa vor Skat
 Til vor egen Konge, der
 Undersaatterne har tier,
 Naar de troe og hulde er.

5.

Vi vil og skal
 I mange tusend Tal
 Princesseerne
 Og Kærens Tiennere
 Øvrigheden Guld befael;
 Thi Christen Øvrighed
 Ved Loven, vi vel veed,
 Bevarer Huus og Siem
 Og frier os fra dem,
 Der er Tyve, Mordere,
 Røvere, Rebellere,
 Det vi daglig Dag kand see.

6. Vi

6.

Vi slutte da,
 Bevar os GUD dog fra
 At giøre det,
 Som for dig ey er ret,
 Men det Gode at beja;
 Giv os dog Fred og Roe,
 Og lad os findes troe
 Mod Kongen og vor GUD
 At fremme Begges Bud,
 Saa Land GUD sin Ere faae,
 Kongen Skat og Tynge naae
 Og hver efter Nuste gaae.

No. XXVIII.

Til allerunderdanigste
 Erindring om den Dyrighed
 som nu lever.

Melodie: Jeg veed et ævigt Zimmerig.

I.

Er Paulus alle bydende?
 De bede skal tilsammen
 For Kongen og saa vel for de,
 Som sendte er af hannem.

2.

Naar GUD faaer hans og Kongen sit,
 Saa fremmes Landets Ere,

Jeg

Jeg vil nu saa af Hiertet mit
Bed Bøn min Pligt frembære.

3.

Bevar, O GUD! vor Salved Mand
Kong FRIDERICH fra Fare,
Omring Ham og hans gandske Land
Med Himlens Engle, Skare.

4.

Gior du hans Regimente lang!
Lad os med Fred florere,
Gior Vejen for hans Siende trang,
Og lad ham triumphere.

5.

Vor Danske Dronninger tænk paa,
Und Dennem mange Dage,
De altid for dig leve saa:
At De dig maa behage.

6.

Princesserne, O Store GUD!
Din Naade, Du beviise,
Som altid Dig og dine Bud
I Lydighed vil pruiise.

7.

Vor Danne-Konges Høye Raad,
Du paa dit Hierte fæste!
Kom Dem til Hielp med Raad og Daad
Hver Dannemand til Bæste.

8. Den

8.

Den Danske Magt til Lands og Vand
 Giv Hierte til at stride,
 Naar Tid er, og dem selv omkands,
 Den ingen Nød maa lide.

9.

Stift-Amtmand Solch GUD signe her
 Vor Stiftes Lod og Lykke,
 Og all den Deel han haver fier
 GUD med sin Naade smykke!

10.

Vor Bisp, vor Broder og vor Ven
 Hver Christens Ven og Broder
 Giv du, O GUD! fra Himmelen
 Din Naad og Naade-floder.

11.

Vor Rosenkrantz giv du Forstand
 I det, som dig behager,
 At han som Amtmand styre kand
 Vor Konges Landets Sager.

12.

Vor Proust Hr. Praem ej glemmes maad
 Vi bede Godt for hannem,
 Han for GUD altiid vaagen staa!
 Og hver Praest raaber: Amen.

13.

Hver Praest, som frygter ret sin GUD
 Og Ordet lærer trolig,

Res

Regier du efter dine Bud!
 Og lad ham leve roelig.

14.

Den Christen Kirke GUD forsvar
 Din Hielp du hende sende!
 Sver Sial i den fra Ondt bevar
 Og alt Ondt derfra vende.

15.

Sver, som da troer HERren vel
 Og Kongen troelig ærer,
 GUD glæder ham til Liv og Sial
 Og Hannem vist ernærer.

No. XXIX.

Egte-Folk velsignes efter GUDs
 velbehagelige Billie.

Mel: Uden HERren opholder vor Huus
 og Gaard.

I.

De Egte-Folk, der gierne vil
 Deres GUD af Hiertet ære,
 Dem holder GUD sig naadig til,
 At de velsignet skal være,
 Han meget Godt og daglig Brød
 Forunder dem til deres Død,
 Naar de monne ham ret frygte.

2. Han

2.

Han ogsaa dem vil give det,
 Han seer dennem best fand tiene
 Og gjør de for hans Dyne Ret
 Og hannem dyrke alleene,
 Gjør dem til fleer, om det ham fand
 Behage, derfor Christen Mand!
 Befal din Sag i GUDS Hænder.

3.

Bær derfor da i alle Ting
 Vel fornøyet med GUDS Naade,
 Hvordan at alting gaaer omkring,
 GUD vil dog for alting raade,
 Thi han er god, ja mild og bliid
 Mod dem, som lader deres Tid
 Til hannem alleene være.

4.

Jeg Liv og Død, og Alting da
 Befaler dig GUD i Hænde,
 O! JESU gaf mig aldrig fra,
 Jeg beder, du mig vil sende
 Din Hellig Aand, saa og mit Sind
 Oplys, mit Hierte til dig bindi
 Jeg maa dig af Hiertet ære.

No. XXX.

En Undersaats daglige Suk for sin Konge og Øvrighed.

Melodie: Mit Barn frygt den sande GUD.

I.

GUD bevar Øvrighed,
 Vi den Føye bør, vi veed,
 GUD forbyde, at vi skal
 Sindes iblant deres Tal,
 Der opsætter sig mod den,
 GUD en bliver deres Ven,
 Thi de fra ham viger hen.

2.

Kongen selv, som Kronen bær,
 Kongens Mænd, der sendte er,
 Guds retskaffen Tienmere
 Straffer Overtrædere,
 Herrens Bud og Kongens Ord
 Rydder dem af denne Jord
 For det Onde de har giord.

3.

Disse Rigers Salvede
 GUD din Naade stedse tee!
 Spar Ham her i mange Aar,
 Og, naar Han af Verden gaaer,

E

Gib

Giv Ham Grens Krone paa,
 Gid hans Undersaatter maa
 Med Ham Salighed opnaa.

4.

Gvrigheden leede GUD
 Altiid efter dine Bud,
 Lad den tiene redelig
 Dig og Kongen uden Swig,
 Du oplys den ringe Stand,
 De kun deres Overmand,
 Altiid vel adlyde kand.

5.

GUD ledsage da hver Mand,
 De for dig kun vandre kand
 Med et Hierte redebond,
 Oplad og din milde Haand
 Til at gyde Naade ned
 Over alle Christnes Sved,
 Men for alt giv Salighed.

No. XXXI.

En Christens hiertelig Lyf=Dnsf=ning
 til et Par Brude=Folk.

Mel: I Jesu Navn skal all vor Gierning ic.

1.

Det Egte=Par
 GUD du her samlet har,
 Lad

Lad dennem dig
 Takke ydmygelig,
 De er Ket, som Toe før var,
 Lad dennem leve saa
 For dig, dem vel maa gaae,
 Ut du velsigner dem
 I deres Huus og Hiem,
 Vil du giøre dem til fleer,
 Send din Naade meer' og meer'
 Over dem, at de den seer.

2.

Lad Marken staae
 fuld med sit Korn oppaa
 Med Blomstrene,
 Og lad du dennem see,
 Hvor vel dennem det skal gaae,
 Drag dennem saa til dig,
 Du elstes inderlig,
 Og du din Ere faaer,
 Indtil de Himlen naaer,
 Vi vil alle giøre Bon:
 Du vil være deres Løn,
 Naar de troer paa din Søn.

3.

Tresser det ind,
 Ut der paa deres Kind,
 Rand falde Taar,
 Som giør dem Hierte-Saar,
 Giv dem et taalmodigt Sind,

Og lad dem tænke paa,
 De samlet blive maa,
 Indtil du skikker Bud
 Ved Døden, de her ud
 Skal fra Verden haste fort,
 Døden snart dem tager bort,
 Thi vort Liv er ond og kort.

4.

Vi samtlige
 Befaler eenige
 Alt i Haand,
 GUD Fader, Søn og Aand
 Dem din Naade du betee
 Lad dennem tiene dig
 Her ret og Christelig,
 At Ordet dennem er
 Paa alle Tider fier,
 Giv dem det dem tiener best,
 Vær i Hjertet dennem nest,
 Saa og deres daglig Giest.

No. XXXII.

En Christens og en Læreres
 daglige Bøn til GUD.

Melodie: Siunge vi af Hjertens Grund.

I.

Wit Barn frygt den sande GUD,
 Efterlev de Ti Guds Bud,
 Keens

Reens dit Levnet Dag og Nat,
 Saa du Jesum ret har fat,
 Tænk paa hannem Nat og Dag,
 Stræb, du ham er til Behag,
 Og paa Ordet ret faaer Smag.

2.

Adams Synd forvoldte, at
 Vi i Synde Stand er sat,
 Men ved Boed vi komme fand
 I den salig Naade-Stand
 Med vor GUD, om vi kun vil
 Sky all Synd, ja Drik og Spil,
 Og hvad meere Ondt er til.

3.

Har vi end i Adam tabt
 Det, som hannem var medskabt,
 Hellighed, Retfærdighed,
 Viisdom sand og meere med,
 Er vi ved Forjættelsen
 Om Guds Søn oprejst igien,
 Der er bleven vores Ven.

4.

Tak Gud Fader! at du mig
 Haver ziret underlig,
 Siæl og Legem, Liv og Aand,
 Sands med meer' jeg af din Haand
 Faaet har, og daglig Brød
 Du mig under til min Død,
 At jeg en skal lide Nød.

E 3

5. Tak

5.
 Tak min Frelser Jesu from,
 Fordi du til Verden kom
 At forlige os med GUD,
 Og din Kirke luttre ud
 Fra all Synd, og ved din Død
 Satans Baand og Lenker brød
 Og ham bunden derved bød.

6.
 Os regier, vi altiid dig
 Takker meget hiertelig,
 Af vor gandske Sind og Siæl,
 For du har giort mod os vel,
 Lad os for dig leve saa,
 Vi med dig i Naade staae,
 Synds Forladelse og faae.

7.
 Naar jeg her af Livet gaaer,
 Hielp din Bistand at jeg faaer,
 Ja naar Satan frister mig,
 Bend min Lengsel ret til dig,
 End' mit Liv med Salighed,
 Du for mine Synder leed,
 Jeg ey anden Frelser veed.

8.
 Naar jeg for din Domstoel staaer,
 Hielp, en naadig Dom jeg faaer,
 Und mig blant de Salige
 Sted, jeg ævig dig maa see,

Her i Livet lær mig saa,
Jeg for andre lyse maa,
Helvede jeg fand undgaae.

9.

(For Lærerne.)

Mine Lam og mine Faar
Jeg har vogtet { Fiorten }
                          { Nogle } Aar,
Der er af din Faare-Stie
Dg dit eget Liberie,
Hielp, at Hyrden alle dem
For din Domstoel leeder frem
Til dit rette Himmel-Hiem.

10.

Hellig Aand jeg siger Tak,
Fra mig ingenlunde gik,
Men ved Naade-Midlerne:
Guds Ord, Sacramenterne,
Styrk min Troe, GUD mig har
                                                  fiær,
All min Synd udslettet er,
Meer' mig en jeg onsker her.

No. XXXIII.

En Christens Suf til GUD
om en Christelig Vandring
i dette Liv.

Melodie: Hvad min GUD vil &c.

I.

Med Ydmyghed
Jeg falder need
For dig, O! Himlens Fader,
Forbarme dig
Da over mig,
Du mig dog en forlader;
Men vær du min
Og lad mig din
Forblive alle Dage!
At jeg dig maa
Ret elske saa,
Jeg dig kand vel behage.

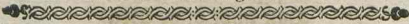
2.

Gaaer jeg end ud
Fra dine Bud,
Din Breede bør jeg prøve,
Men Jesu from!
Til Hielp mig kom,
Jeg Gudsfrøgt ret maa øve,

Min Synd forlad,
 Og gjør mig glad
 Med Aandsens Trost og Glæde,
 Gjør vel mod mig,
 Mig und hos dig
 Blant Englene at træde.

3.

Jeg sukker da:
 Mig gaf en fra,
 Men giv mig Aand og Naade
 At tiene dig
 Heel Christelig
 Mig selv til ævig Baade,
 Jeg venter vist,
 O H Erre Christ!
 Din Arving jeg skal være,
 Med stor Attraa
 Jeg venter paa
 At naae den ævig Ære.

 No. XXXIV.

Ved Dyd komer man til Ære,
 thi Adam er alles Stam-Fader.

Mel: I Jesu Navn skal all vor Gierning ic.

I.

Hvad Adam var,
 I Bibelen vi har,

E 5

En

En Herre=Mand,
 Og dog i Bonde=Stand,
 Bibelen er her i klar;
 I Eden af GUD hand
 Bar sat i denne Stand,
 Han skulde dyrke den,
 Før han af Synd blev skiend,
 Men da Synd ham overgif,
 All hans Herlighed da fik
 En bedrøvet Jammer=Skif.

2.

Han Bonde blev
 Endog, da GUD uddrev
 Af Paradiis
 Ham med en stor Forliis
 Paa hans store Herlighed,
 GUD dog ham tænkte paa,
 Til os i Naade saae
 Og gav Forjættelsen:
 Han vilde blive Ven
 Med det menneskelig Kion
 Ved hans elskeligste Son
 Og en give os vor Lon.

3.

O Christen hør!
 Du en hovmode bør
 Dig, som dog er
 Af Adams Stamme, der
 Dog er ældst, jeg siige tør,

Hvi bryster du da dig
 Saa stærk, hovmodelig?
 Naar du dog kommen er
 Af Adams Stamme her,
 Han jo kommen er af Jord,
 Deraf GUD ham haver giord,
 Viises klart af Skriftens Ord.

4.

Naar du dig dé
 Vil falde, tænk og see,
 Om du dig von
 Og nævner, brug Raison
 Og vær ingen Spradere,
 Om du dig nævne vil
 Saa, leg og Adam til,
 Du Skam en deraf har,
 Din Fader Adam var,
 Adams Sønner ere de,
 Der bær Konge-Sceptere,
 Hvi vil du dig da undsee?

5.

Er du da rug
 Paa Dyd? Admyge dig
 For Guld i sær
 Saa og for Dennem, der
 Dig af Stamme dog er liig,
 Monn' vel din Faders Navn
 Skal være dig til Gavn:

Om

Om du ham i hans Grav
 At ære legger af,
 Sligt fand du vel selv forstaae,
 Dyden bør for alting gaae,
 Saa skal Vren følge paa.

6.

Bed Merite
 Og Dydens Øvelse
 Ja mange fand
 End og af ringe Stand
 Vrens Høye Trappe see,
 Hvorved kommer de fort?
 De jager Sovmod bort,
 Forlader sig paa Guld
 Og drager ind og ud
 Troe for Guld og Kongen, de
 Ære Underdanere
 Troe og Guld, de lader see.

7.

Guld er dens Ven,
 Der elsker ham igien,
 Der selv gjør det,
 Som er for Herren ret,
 Og hvor han sendes hen,
 For Kongen findes troe;
 Han skal med Naade boe
 For Kongen og sin Guld,
 Naar han gjør begges Bud;
 Beg

Begge disse vores Brød,
 Os forunder til vor Død,
 Saa vi en skal lide Nød.

8.

O Jesu spar
 Vor Konge, og bevar
 Ham mange Aar,
 Hav Tak for det vi faaer
 Af hans Haand du opladt har,
 Vi til dig gjør vor Bøn:
 Vær du vor Konges Løn
 Og vogt fra alt, der er
 Til Hinder fiern og nær,
 Gjør ham altid Naade=fuld,
 Os ham stedse troe og huld,
 Til vi deffes ned med Muud.

No. XXXV.

En Christens daglige Bøn om
 at kiende GUD og sig selv.

Melodie: Nu vel an vær frist til Mode.

I.

Gode Jesu hör! Jeg beder,
 Du min Synd forlader mig,
 Hvor jeg er og paa hvad Steder,
 Er mit Sind dog kummerlig,

Du

Du mig meget Godt har giort,
 Jeg det en har agtet stort,
 Men har løbet hen i blinde,
 O lad mig dog Naade finde!

2.

Mange Naade=Pund du haver
 Udi sær betroet mig,
 Og mangfoldig Naade=Gaver
 Har mig skienket rigelig,
 Men min Tiid er slet anvendt,
 Og hvor lidet er det kiendt?
 At jeg har mit Sind forandret
 Og paa dine Bøye vandret.

3.

Glem min Synd, hielp jeg omvender
 Mig af Hierte, Sind og Hu,
 Jeg vil bede, du mig sender
 Leederen, jeg altiid nu
 Kand herester bedre mig
 Og mig vende ret til dig,
 Saa jeg Jesum ret omfavner,
 Det, jeg veed, mig altiid gavner.

4.

Gud giv Helbred, Føde, Klæde
 Ogsaa Nøysomhed dertil
 Det er hver en Christens Glæde,
 Naar det gaar som Herren vil,

Giv

Giv mig Mod, naar Korsets Vind
 Paa mig hart vil trænge ind,
 Lad mig aldrig dig forsage,
 Men dig eene vel behage.

5.

Udi Nedgang lad mig ikke
 Falde til Sovmodighed,
 Den er ikkun dog en Strikke,
 Hvorved mange qvæles ned
 Udi Støvet og Foragt,
 Hoffart den er underlaag
 Herrens Straf og store Vrede;
 Hvem vil lade sig forleede?

6.

Admyghed Guds Hierte vinder
 Og en sand Bodfærdighed,
 Troe til ham hans Naade finder,
 Jeg vil derfor falde ned
 For min GUD med Bøn og Suk;
 Du din Naade = Dør opluk
 For mig, jeg dig vel maa kiende,
 For mit Liv skal naae sin Ende.

7.

Styrk min Troe, naar jeg skal gange
 Alle mine Fædres Gang,
 Lad mig Salighed erlange,
 Evigheden den er lang,

Lad

Lad mig for dig leve der!
 Hielp mig, jeg maa leve her
 Saa, jeg er vis paa en Crone
 Og maa staae for Lamets Throne.

8.

Hør mig Jesu og siig Amen,
 Jeg forlader mig derpaa,
 Ved dig skal vi allesammen
 Af vor Grav for dig opstaae,
 Giv mig da en naadig Dom,
 Und mig hos dig Sted og Rom,
 Ja vær mig en naadig Dømmet,
 Saa faaer jeg en ævig Sommer.

No. XXXVI.

En Christens Bøn og Suk under Korset.

Mel: Om Zimmeriges Rige saa ville vi tale

I.

I Synden jeg undfangen blev,
 I Daaben Jesu du udreev
 Mig fattig blinde Synder
 Fra Syndsens Bold og Satans Magt,
 I Naade med dig jeg er bragt,
 Du med dig selv mig spiser,
 Din Aand er min Dey-Viiser.

2. Naar

2.

Naar Korset trykker Siæl og Sind,
 Din Trøst i Hiertet gyd mig ind,
 I Korset lad mig smage
 Hvor Honning-sød dit Ord det er
 For mig, der taalig Korset bær,
 Hvor kjær du haver Dine,
 Gud glemmer ikke Sine.

3.

Min Død bør mig i Minde staae,
 Hver Dag og Dyeblif jeg maae
 I denne Verden være
 I alle Ting omgiven her
 Med Sorrig, Kors og Trængseler,
 Dig vil jeg trolig søge;
 Min Troe du selv forsøge!

4.

Giv mig det, som mig tiener best,
 Jeg veed, min Frelsere du est,
 Du hidtil mig har hiulpet,
 Hielv mig fremdeles, at jeg maae
 Mit Døemerke vist opnaae,
 Med Tak og Bøn jeg bukker
 Og til dig trolig sukker.

5.

O HErre tænk du paa mig her
 Til Beste, viis, du mig har kjær,
 Lær mig og at fortryde

I

Min

Min Synd jeg dagligen begaar
 Og skiule mig i dine Saar,
 Dig i dit Ord at kiende
 Og faae en salig Ende.

6.

O søde Jesu, Jesu from!
 Til Hielp mig arme Synder kom,
 Din Hellig Aand og Naade
 Du i mit Hierte daglig giv!
 Mens du mig her vil unde Liv,
 Lad min Siæl hos dig blive!
 Den Glæde du mig giv!

7.

Der er dog ingen Sorrow da,
 Hvem jeg end og skal skilles fra,
 Naar de kun vist kand haabe:
 Min Siæl GUD taget har til sig
 Og fryder den ævindelig,
 Hvem vil sit Dye væde?
 Naar man ey bør at græde.

No. XXXVII.

En Christens Suk til GUD
 om Trost i sin Sorg.

Melodie: Nu vel an vær frisk til Mode.

I.

Søde Jesu giv mig Glæde
 I mit Hierte, Siæl og Sind, I

I dit Fodspor lad mig træde
 Og mig dagligen paamind,
 At min Død for Dørren staaer,
 Jeg mod den mig ey formaaer,
 Men du Livs og Dødens Hærrer
 Kand med Naade mig omsperre.

2.

Giv mig Boeds og Bedrings Dage
 For dig mine Leve-Aar,
 Lad mig hiertelig beklage
 All den Synd, som jeg begaar,
 I mit Hierte und mig Roe
 Og den Glæde jeg maa troe,
 Mine Synder er udslettet,
 All min Sorrig da er lettet.

3.

Skulde Sorrig Hiertet trykke
 Snert med Riset ey for hart,
 Giv mig Naade og den Lykke,
 At din Aand da har sin Fart
 I mit Hierte Dag og Nat
 Jeg dig eene haver fat
 Med min Troe, du kand mig trøste
 Og mit Hierte selv forlyste.

4.

Und mig Fred i mine Dage,
 Lad mig hvile i dit Skied,

At jeg maa din Sødhed smage
 Og en lide Siæle-Nød,
 Lad mig for dig vaagen staae,
 Jeg med Siæl og Legem maae
 I din Naades Arme hvile,
 Derpaa jeg vil ikke tvivle.

5.

Skal mit Liv en længe blive
 Her paa denne Verdens De,
 I Jesu du mig Naaden give,
 Jeg maa i din Samfund døe,
 Giv mig den Fornøjelse,
 At jeg med Guds Billie
 Er tilfreds i allemaader,
 Du for Liv og Døden raader.

No. XXXVIII.

Om

Guds og Verdens Venfkab.

Mel: Herren han er min Hyrde god.

I.

Naar jeg kun GUD har til min Ven
 Og til en naadig Fader,
 Saa svinder all min Sorrig hen,
 Jeg stedse mig forlader

Paa

Paa Jesum baade Dag og Nat,
Jeg haver ham i Troen fat,
Saa mig slet intet skader.

2.

Guds Venstab alting overgaar
Ja alt det Verden giver,
Bed hannem alting jeg formaaer,
Ehi han bestandig bliver,
Hvad han mig lover, holder han;
Paa ham jeg mig forlade kand,
Han er min beste Fader.

3.

Men Verdens Venstab er som Jis
Hen udi Martii-Maaned,
Hun fører med sig stor Forliis
Og intet bliver skaaned
Af hende, ja vor Liv og Siæl!
Hun søger at betage heel,
Som GUD bør eene have.

4.

Hyvmod og anden Verdens Pragt
Os bliver forestillet,
Vor Næstes haanlige Foragt
Med meer' vi blive drillet,
Os vises ved Comoedie
De Ting, som til Tragoedie
For os til sidst omverles,

5.

I Verden findes ti for een,
 Der os vil undervrode,
 Kand en af Hiertet findes reen,
 Som giøre vil det Gode,
 Det dog et rart Exempel er,
 En ret sin Næste haver kjær,
 Og liig den sorte Svane.

6.

Den største Stielm sig stiller an
 Ket, som den allerbeste,
 En Tyv vil for en ærlig Mand
 Krægtes af sin Næste,
 En Hore vil for Jomfrue gaa,
 En Drukken-Bolt og ligesaa
 For ædru vil passere.

7.

En sikker Hykler meener sig
 Den Helligste at blive,
 Vil alle Mand saa skammelig
 Bedrage og forgive;
 En Hyklere er ikkun dog
 Et Skumpelstud og vissen Drog
 Og ingen Mand til Gode.

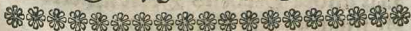
8.

Men GUD, som kiender Hiertet best,
 Han saadan Folk skal domme,
 Vær derfor GUD mig allernest,
 Jeg gjør hvad mig kand somme,

Bliv derfor ikkun fast hos mig,
 Jeg vil og blive fast hos dig
 Og aldrig dig forglemme.

9.

Regier mig med din Hellig Aand,
 Jeg som dit Barn adlyder
 Dig, og med Kierlighedens Baand
 Samt andre Christne=Dyder
 Forbinder mig ret inderlig
 Af Hierte, Siæl og Sind til dig
 Saa jeg kand salig blive.

No. XXXIX.

Om den masqverede Verdens
 forfængelige Bæsen.

Rom. 12. Cap. 2. v.

Bliver ikke skikkede lige med
 Denne Verden.

Melodie: O kiære Siæl frygt aldrig meer.

I.

G! **G**UD hvor er dog Verden blind,
 Gaaer hen udi formørket Sind,
 Dig ey, min **G**UD! vil tiene,
 Hun lader som hun frygter dig,
 Anstiller sig og Christelig,

§ 4

Bil

Vil agtes som den Meene,
Skiont man det ikke meene.

2.

Et Verdens Barn nu lever hen
I Synder, ret som Satans Ben,
Ey nogen Synd forsager,
Men synder uden Blussel, dog
Han gaaer i Satans Synde-Nag
Og ey til Tanke tager,
Hvor ilde han det mager.

3.

Nu andre Verdens Børn net veed
At skiule sig med Erbarhed,
Gaaer hen i sikker Grille,
Tildekker sig med Hyle Straae,
Skiont det for GUD kand ey bestaae,
Naar han dem vil fremstille
Og ey sig lade drille.

4.

GUDs Ord de vel i Munden har,
GUDs Navn bekiender aabenbar,
Dig GUD! med Tungen ærer,
Men Hiertet er dog langt fra dig,
Det du best kiender rettelig,
De Synden i sig bærer,
Som deres Beye lærer.

5.

De beder vel med Munden, og
Tit raaber: HErre! HErre! dog
De Faderen ey agter,

Hans

Hans Billie tilbage staaer,
 Og de i egne Lyster gaaer,
 Dog efter Himlen tragter,
 Men med udvortes Sagter.

6.

Udvortes Dyder veed de nok
 At stille frem, som i en Flok,
 Skiont Lasterne regierer,
 En Gavmildhed vel af dem tees
 Og Admyghed udvortes sees,
 Men Hofmod dominerer,
 Og Hiertet alt begierer.

7.

De haver Verdens Masque paa,
 Og efter Verdens Ære staa,
 Ret spiller Masquerade,
 Naar de kun her passere kand
 Som de, der søge Himlens Land,
 De trygge er og lade
 Og giører en Parade.

8.

Saa gaaer den blinde Verden bort
 Og meener, det er ret vel giort,
 De vil for ingen romme,
 Skiont Synden ligger udi Barm
 Og holdes vel i Live varm,
 Dog tør de andre domme,
 Skiont det dem ey kand somme.

9.

Saa snart en Christen ikke vil
 Den blinde Flok sig holde til
 Og følge Verdens Skikke,
 Han agtes strax som den, der en
 Forstaaer sig paa den rette Vei,
 Maa mangan Skiendsel drikke
 Og udi Lommen stikke.

10.

Min Jesu! Du det kiender best,
 Frels mig fra Verdens giftig Pest
 Og fra dens onde Vane,
 Bevar min Siel i Troe til dig
 At tiene dig oprigtelig
 Under din blodig Fane
 Paa Korsets trange Bane.

11.

Hielv mig at stride mandelig,
 Om sider blive sejerrig,
 Lad Verden saa kun skrive
 Mig i sin sorte Tegne-Bog
 Og agte mig ret som et Drog,
 Det skal min Værelse blive,
 Naar du mig vil oplive.

12.

Fornye dit Billede i mig
 At blive dig, min Frelser! liig,
 Bereed til Himmerige,

Alt mens jeg her i Verden gaaer,
 Jeg alt i Himmel-Tanker staaer
 Til Himlen at opstige,
 Far vel til Verden sige.

No. XL.

En Christens Suk til GUD efter et bedre Liv.

Melodie: Herre GUD lær mig mit Endelig.

1.

Herre GUD lær mig at tænke paa,
 Jeg altid en her kand blive,
 Lær du mig og at vandre saa
 For dig, at du mig kand give
 Din Naade, som for alle er,
 Der dig af Hiertet haver kier
 Og dig vil ære og dyrke.

2.

Lær mig og ret at giøre Boed
 Og angre Synderne mine,
 Lad mig ogsaa af Hierte-Noed
 Betænke din Død og Pine,
 Ja refs mig saa ved Lovens Tugt,
 Jeg kiender mig og dig ret smukt,
 Saa jeg kand føle, jeg synder.

3.

Jeg haaber da og troer vist,
 Du vil mig aldrig forskyde,

Chi

Thi du er naadig, Jesu Christ!
 Og dem benaader at nyde,
 Der sig omvender ret til dig
 Og paa dig troer stadelig,
 Den ævige Herrens Krone.

4.

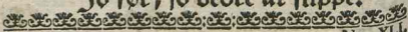
Vi sukke da og bede vil,
 Du ville os selv ledsage,
 Den Stund vi er i Verden til
 Og prøver Guds Korsets Dage,
 Bind os med Kierlighedens Baand
 Regier os alle med din Aand,
 At vi dig ævig maa prise.

5.

Mit Haab og Trost skal være Gud
 I all min Sorrig og Trængsel,
 Naar du ved Døden skikker Bud
 At følge, lad da min Længsel
 Alleene være efter dig,
 Min Siæl und Sted i Himmerig
 Og lad den dig ævig skue.

6.

Vort Liv er her ret ond og kort,
 Det maa vi alle bekiende,
 Det immer ikkun haster fort
 At naae sit Maal og sin Ende,
 De fleeste lever stakket Tiid,
 Og faa er Lykken mild og bliid,
 Jo før, jo bedre at slippe.

No. XLI.

En Christens sidste Afsskeed med sine Benner.

Melodie: Som en Ziort med Tørst besungen.

I.

SUD du vil mig nu paaminde
Med det Kors jeg prøves ved,
Jeg mig hos dig skal indfinde
Med en sand Boedfærdighed,
Du vil, jeg skal vønse paa,
Hvordan jeg kand leve saa,
Jeg dig eene kand behage
Mine korte Leve=Dage.

2.

Er min Død nu snart for Dørren?
Lad den dog ey blive brat,
Dg ey komme til mig, førend
Jeg kand favne dig min Skat,
Dg befale dig i Haand
Liv og Legem, Siæl og Aand,
Jeg da veed, jeg døer med Glæde,
Dg kand for dit Ansigt træde.

3.

Jeg min Nage vil befale
Dg hvad mit er, det GLUds Lam,
Han vil (^{hannem}_{hende}) vist husvale
Naar (^{han}_{hun}) troer kun paa ham,

Sa=

Fader, Moder tænk GUD paa,
 Mine Venner, Store, Smaae,
 Lad dem aldrig Brødet savne,
 Men O GUD! dig altid savne.

4.

Sorge du for den, som sørger,
 Og fand ikke taale Sorg,
^{han}_{hun}) med Hierte-Sorrig spørger,
 Hvor er nu mit Lyst og Borg?
 Sørger (^{han}_{hun}) væmodelig
 Gior paa Glæde (^{hanem}_{hende}) riig;
 Du er alles beste Fader,
 Der paa dig sig ret forlader

5.

Gid vi samles maa med Glæde!
 Som har været samlet her
 Og for Hærens Ansigt træde
 Allesammen samlet der,
 Da at faae den Salighed
 De Udvalde er bereed,
 Der er Glæde uden Ende,
 Den os GUD af Naade sende.

No. XLII.

En Morgen- og Aften-Psalme.

Mel: Hvad fand os komme til for Nød.

1.

GUD hielp mig, jeg maa tiene dig,
 Mens du mig Livet under, 21

Af Hiertet tænke inderlig
 Paa Jesu dybe Bunder,
 Den korte Tiid, jeg her skal boe,
 Ach lad mig dog med Fred og Roe
 For Verden i Dig leve.

2.

Den Tiid endnu tilbage staaer,
 Giv Helbred, Lykke, Glæde,
 Styrk mig, en salig Død jeg faaer,
 Og lad mig ret begræde
 Min Synd jeg dagligen begaar,
 Jeg skiuler mig i Jesu Saar,
 Og sukker alt om Naade.

3.

Din Hellig Aand og sand Forstand
 Giv mig, til Livet brister,
 Jeg Boed og Troe beholde kand,
 Paa dine Ord jeg drister,
 O lad din Aand veylede mig
 Udi mit Embed' lykkelig
 Dig, O min GUD, til Ere!

4.

Ach! Lad mit Haab ey fejle mig!
 Men salig Frugt frembære,
 Jeg sukker hiertelig til dig,
 Du ville mig beskiære
 Et frit Mod og Taalmodighed,
 Saa jeg af ingen Smerte veed,
 Naar Døden mig vil gieste.

5. Gior

5.

Gjør altid vel, O gode GUD!
 Mod mig, der paa dig haaber,
 At jeg maa følge dine Bud,
 Derom jeg til dig raaber,
 Velsigne mig i dette Liv
 Og Himmerig til sidst mig giv,
 Saa nyder jeg det Beste.

6.

GUD tænk paa den jeg haver kjær!
 Du den i Live spare!
 O! Vær Du (^{hænem}
^{hænde}) altid nær
 Saa har (^{han}
^{hun}) ingen Fare,
 Gud selv forsvær din liden Hiord!
 Der trolig agter paa dit Ord,
 Og hver en Siæl bevare.

7.

(De, som GUD haver givet Børn, bede saaledes:)
 (De Børn
 Det Børn) som du (^{os}
^{mig}) givet har,
 (^{Dem}
 Det) lad sig saa opføre,
 At (^{De}
 Det) for Verden aabenbar
 Din Villie maa gjøre,
 Giv (^{Dem og Deres}
 Det ogsaa sit) daglig Brød,
 Ja lad (^{Dem og til deres}
 Det og indtil sin) Død
 Dig frygte O GUD Fader.

8. Min

8.

Min Jesu hør og bønør nu
 Min Suk, min Bøn og Længsel,
 Mind mig, jeg af mit Sind og Hu
 Forsmaar all Verdens Trængsel,
 O Jesu bliv du fast hos mig!
 Mit Hierte Jesu bind til dig!
 Saa faaer jeg det jeg venter.

Slutningen og Enden
 her paa.

Mel: I Jesu Navn skal all vor Gierning ic.

I.

Sex Dage er
 Vort Liv i Verden her
 Af Nøye fuld
 forslæbt i Jord og Muld
 Udaf Sorg og Trængseler,
 Men naar den Syvende
 for os sig lader see,
 Vor Hvile-Dag vi faaer,
 Da vi fra Verden gaaer,
 I vor Grav da tys og still
 Vi os gierne legge vil,
 Som vi leve, døe vi til.

G

2. Bli

2.

Blive vi ved
 En sand Boedfærdighed,
 Mens vi er i
 Den vildsom Verdens Sti
 Døer der i, da Salighed
 Os giver GUD, men de,
 Der ubodfærdige
 Til Enden viser sig,
 Faaer aldrig Himmerig;
 Men de til Fordømmelsen
 Viser ævig, ævig hen,
 Derfra kommer ev igien.

Register

Over

Psalmene.

Catechismi Første Part.

No.		Pag.
I.	Over det Første Bud = =	1.
II.	Over det Andet Bud = =	4.
III.	Over det Tredie Bud = =	6.
IV.	Over det Fierde Bud = =	8.
V.	Over det Femte Bud = =	10.
VI.	Over det Siette Bud = =	12.
VII.	Over det Syvende Bud =	14.
VIII.	Over det Ottende Bud =	16.
IX.	Over det Niende og Tiende Bud = = =	19.
X.	Over Vedhængen ved de Ti Buds Bud = =	21.

Catechismi Anden Part.

No.		Pag.
XI.	Over den Første Articul =	22
XII.	Over den Anden Articul =	24
XIII.	Over den Tredie Articul =	28

Catechismi Tredie Part.

No.		Pag.
XIV.	Over Fortalen paa Herrens Bøn =	30.
XV.	Over den Første Bøn =	31.
XVI.	Over den Anden Bøn =	33.
XVII.	Over den Tredie Bøn =	35.
XVIII.	Over den Fierde Bøn =	37.
XIX.	Over den femte Bøn =	38.
XX.	Over den Siette Bøn =	40.
XXI.	Over den Syvende Bøn =	42.
XXII.	Over den Fierde Part om Daabens Sacramente =	43.
XXIII.	Over den femte Part om Alterens Sacramente =	46.
XXIV.	En Christens daglige Speil = = =	49.
XXV.		

- XXV. En Christens Suk, der
gaaer til Guds Bord = 53.
- XXVI. Om Lydighed mod Øvrig-
heden = = = 55.
- XXVII. Om aandelig og timelig
fred = = = 57.
- XXVIII. Allerunderdanigste Erin-
dring om den Øvrighed
som nu lever = = = 60.
- XXIX. Egte-Folk velsignes efter
GUDS velbehagelige
Villie = = = 63.
- XXX. En Undersaats daglig
Suk for sin Konge og
Øvrighed = = = 65.
- XXXI. En Christens Lyk. Ønsk-
ning til et Par Brude-
folk = = = 66.
- XXXII. En Christens og en Læ-
reres daglige Bøn = 68.
- XXXIII. En Christens Suk til
GUD om en Christelig
Vandring i dette Liv = 72.
- XXXIV. Ved Dyd kommer man
til Ære = = = 73.

Register over Psalmerne.

XXXV.	En Christens daglige Bøn om at kiende GUD og sig selv . . .	77.
XXXVI.	En Christens Bøn og Suk under Korset .	80.
XXXVII.	En Christens Suk til GUD om Trøst i sin Sorg . . .	82.
XXXVIII.	Om Guds og Verdens Venſkab . . .	84.
XXXIX.	Om den masquerede Ver- dens forføngelige Dæ- ſen . . .	87.
XL.	En Christens Suk til GUD efter et bedre Liv	91.
XLI.	En Christens sidste Af- ſkeed med sine Venner	93.
XLII.	En Morgen- og Aften- Psalme . . .	94.
	Slutningen . . .	97.

Vænd ofte disse Blade, der
 I denne Bog er satte,
 Jeg vil forsikre dig og hver,
 Du lærer da at fatte
 All Avind til Guds Fiende,
 Til Synd og alle Lyder,
 Og stræber kun at lade see
 Gudsfrugt og Christne: Dyer.
 Naar du da slikt vil lade staae
 Dig udi daglig Minde,
 Guds Raade skal du vist her faae,
 Og Saligheden finde,
 Naar du ved Døden udgaaer her
 At sige Verden Vale,
 Du villig gaaer, boedfærdig er,
 Din Siæl GUD at befale.

